

Обреновачке новине

ГОДИНА XIII
25. XI 1988.
БРОЈ 4 (137)
ЦЕНА 800 ДИН.

ЛИСТ ЗА ДРУШТВЕНА И
ПОЛИТИЧКА ПИТАЊА
ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ
ИЗЛАЗИ СВАКОГ 1. и 15. У МЕСЕЦУ

МИТИНГ „БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА“ У БЕОГРАДУ

ПОРУКЕ СА УШЋА

Протекли Митинг „Братства и единства“ у Београду гласно и јасно је потврдио опредељење народа за авнојевску, Титову Југославију рођену 29. новембра, у Јајцу, године 1943.

Импозантно је када човек на једном месту чује различите језине и види различите менталитете који се овде испољавају, али осећа и види да у свима њима постоји иста жеља — за јединственом Србијом и Југославијом.

(Влада Мильковић, пензионер, Београд)

Пружамо подршку јединственој Србији и јединственој Југославији Дошли смо овде са намером да искажемо солидарност и подршку трима реформама и да се сви изборимо за то да покрајине изгубе државност коју сада имају.

(Михаил Кертес, Бачка Паланка)

Још увен сам препун утисака. Све је било како троба. Организација беспрекорна, народ достојанствен и поносан. Као да смо сви говорили јер кроз уста говорника је говорио народ. Морало је човеку да задржи срце. Још једном смо доказали да нам је најважније заједништво и да од тога нема пречег. Сви смо ми југословени.

Слободан Симић, радник Процесне опреме, Обреновац

Очекујемо пре свега да будемо сви заједно, цела Југославија. Због тога смо и дошли. Знамо да промене не могу брзо да буду спроведене или свако од нас је дужан да да свој допринос како би се оне брже десиле.

(Милован Оташевић, Старо Село)

Никада нам није било важно одакле је но, важно је само да се сложимо и разумемо. Желимо мир за нашу децу.

(Драгица Васић)

Најтеже ми је када видим да и у Централном комитету и Председништву седе они који се противе сваком покушају повећања овлаштења савезне владе. Да ли је закон који у ову разбијену земљу уводи бар мало реда и јединства напад на одлуке АВНОЈ-а и Устав из 1974.?

(Боно Михаљица, некад најмлађи партизан при команди места Ливно)

Зашто сам дошао? Да брамим Југославију — ја друге државе немам.

(Видоје Јововић, Шабац)

Југословенском руководству дао сам рок до краја године. Ако дотле наставе да се понашају као да руководе Швајцарском, да оноло зује мерцедеси на рачун ове наше сиротиње, нена то убудуће раде без мене. Већ сам спремио 200 долара, толико кошта пријава за исељеничну визу, а ако све буде по старом — ја одлазим. И да знате: нисам нукавица!

(Драган Капицић, Миријево)

Ја сам уверен да ће сви југословенски народи, сви грађани Југославије наћи у наредним месецима снаге да савладају разлике, нетрпљивост и сукобе, да ће заједнички, братски, успети да сачувaju, обнове и развију своју земљу.

Југославија је тековина борбе, рада и љубави свих југословенских народа и народности. Данас, када су невоље притисле, сви заједно треба да дигнемо глас, да пробудимо срце, употребимо памет и ујединимо сне ге и сачувамо своју земљу.

Титову Југославију су стварали у једној величанственој револуцији југословенски комунисти, југословенска радничка класа и југословенски народи. Она неће издахнути за конференцијским столом на коју се њени не пријатељи надају. Југославија стечена великом борбом великом ће се борбом и сачувати.

Није време за тугу већ за борбу.

(СЛОБОДАН МИЛОШЕВИЋ,
председник ЦК СК Србије)

ДЕВЕТ МЕСЕЦИ ПОСЛОВАЊА
ОБРЕНОВАЧКЕ ПРИВРЕДЕ

Три „понављача“

На јучерашњој седници Председништва ОН ОСК Обреновца (док је овај лист био у штампи) дата је прва званична оцена пословања привреде и друштвених делатности за протеклих девет месеци. Треба очекивати да ће након новембарских празника уследити детаљне анализе и мере за превазилажење стања по себно у колективима који су исказала губитке у пословању.

Три радне организације забележије су губитак у износу од преко 3,7 милијарди динара. Показало се да летњи месеци нису били доволно време за ПИБ „ФИМ“, „Графогалант“ и „Биопротеин“ да своје губитке из првог полугођа санирају. Канва ће бити њихова даља судбина, посебно „Графогаланта“, је питање које ће се, верујемо, наћи на дневном реду многих форума. За „ФИМ“, рецимо, слаба је утеша што од 3,63 милијарди динара половина отпада на губитке на супстанци ако се зна да су номинално тридесет пута већи него у истом периоду прошле године.

Код основних показатеља резултата пословања целокупне обреновачке привреде највећи раст бележи освртари доходак (309 у индексу). Али шта се с њим даље догађа најбоље опетказују бројке: чист доходак растао је за 253 индексна поена а лични доходи три поена више. Просечна зарада у обреновачкој привреди била је око 45 стarih милиона динара док је у друштвеним делатностима, где није било губитака, иста плаћа за два милиона мања. Највећи просечни лични доходак од 158 милиона исплаћен је у ТЕНТ-у а најнижи у „Нашој школи“, 16 стarih милиона.

НА ПУТУ ЗА ЈАЈЦЕ

Већницима обезбедили пролаз

(Страна 5.)

ЗЕЛЕНГОРА — УРОВЦИ

КО ЈЕ РЕКАО-ШТРАЈК

(Страна 4.)

ТРО **Пословна**
ОБРЕНОВАЦ

ОПШТИНСКИ КОМИТЕТ ОСК О ПРЕДСТОЈЕЋИМ ЗАОКРЕТИМА У ПРИВРЕДНОМ И ПОЛИТИЧКОМ ЖИВОТУ

Реформе ће тражити нове односе и нове људе

Од политичке активности комуниста и њиховог јединства највише ће зависити правци изласка из кризе и судбина друштвених реформи.

Комунисти Обреновца својом идејно-политичком активношћу морају обезбедити политичке услове и одгој варајући друштвени климу за реализацију привредне и друштвене реформе и мобилисати све, за реформу определене стваралачке снаге. То у првом реду значи добити битку за ефикасно деловање тржишта, пуно уважавање економских законитости, јачање самосталности и одговорносћи привредних субјеката и повећање укупне друштвене ефикасности, „без обзира на цену и ломове”, који су неизбежни и отпоре које свакако треба очекивати. Времена да се коригује „нешто што у овом случају значи излазак из кризе” нити има, ни ти се сме тражити — став је али и „упозорење” највишег партијског органа Општине, Општинског комитета ОСК.

Расправа, на овом недавно одржаном скупу, о два значајна партијска документа: закључцима XVII седнице ЦК СНС и тада још увек предлогу докумената за Конференцију СНС-а, непосредно везана за предстојеће реформе југословенског друштва, тече је у два правца. Прво, у неквој политичкој, друштвеној и економској клими обреновачка општина „корача” на најављеним преоб-

ранјајима и друго: где је у свему томе место (оперативни задаци) комуниста Општине, почев од Комитета до основних организација.

Уз, најпре, оцену да стабилна политичка клима (заједништво у општини), потврђена и у недавно завршеним уставним расправама, највећтава спремност да се про мене изнесу до краја, назире се (на основу свега што се чуло на седници) и друга: већ наслеђене економске тешкоће и слабости обреновачке привреде (неликвидност, не-ефикасност, недостатак обртних средстава, оптерећеност наматама) које су се манифестовале и на крају III тромесечја, не уливају баш поверење, да се почетак идуће године, који практично значи прекид да договорном и прелазак на тржишну економију, може чекати спокојно.

Да ли је „кондиција” обреновачке привреде довољна за најављене закорете, ако се само пар месеци пред реформу, иста та привреда, према незваничним подацима, „бори” са губицима „вредним” близу 400 стarih милијарди, са неискоришћеношћу на пасетета која се мери процентима од 37 до 80 одсто, са нерационалним трошарењем (дневнице „по глави” појединача у неким обреновачким колективима достижу већ цифре од преко милијарду стarih динара),

што је све заједно неспојиво са будућом беспоштедном тржишном економијом.

С каквим snagama у реформи?

Шта је са пронамованим ставовима о растерећењу привреде, на че му се посебно инсистира у закључцима XVII седнице. Има ли уопште места причама о растерећењу (све је разумљивији вапај једног привредника: „Молим вас, немојте нас више растрећивати”), нада подаци — индекси за девет месеци говоре управо супротно: укупан приход је растао по стопи од 286 одсто, утрошена средства 278 одсто, доходак чак 309 одсто — а чист доходак, значи оно што остаје удруженом раду 253 одсто. Практично чистог дохотка и нема, „појели” су га или „намети” или намате.

Повод за дилему спремно или не у предстојећу реформу је и недавно сдржани састанак са „челним” људима обреновачких колективи, који је, ако се чуло на седници, створио „мучан” утисак да најпозванији и најодговорнији, (бар то би требали да буду) још увек не виде (а када ће ако да сада нису) како приступити новим односима у привређивању. Може ли се уосталом без предрасуда гледати на стручност и способност руноводећег кадра да „изнесе” терет преобрађаја, ако само један од директора на поменутом састанку говори о продуктивности, производњи, преструктуирању привреде

— значи унутрашњим резервама које су примат опстанка на „тржишном борилашту”, а код осталих про веја бесперспективност, апатија...

Није ли све ово упозорење, пре свега комунистима, да се преко ноћи неће ништа изменити, нити само од себе, да престројавања и политичка акција комуниста морају почети од овог тренутка, ако већ до сада нису.

Истовремено, то је и потврда (својевремено изречена и на седници ОН) да смо затајили у једном претходном послу: реализацији закључака VIII и X седнице — оних који упућују на неопходно оживљавање привреде. Да се на том плану више урадило, нема двојбе, садашњи економски тренутак био би много бољи, а тиме и већа шанса да се задаци и закључци XVII седнице и тен завршене Конференције СНС доследније и у ороченим роковима реализују.

Ставови највишег партијског органа земље прихваћени су и схваћени пре свега као смернице за акцију. У складу са њима, Општински комитет ће иновирати сопствене оперативне програме и планове (у првом плану је и надровска обнова не само Комитета већ и Председништва, Активе и комисија), а то је обавеза и основних организација. Од политичке активности комуниста и њиховог јединства у многоме зависе правци изласка из кризе и судбина друштвених реформи. Јер, нако у завршној речи рече Јина Станојевић, пре дседник ОН ОСК, „ако Савез комуниста уз остале субјективне снаге буде на висини задатка Обреновац може спремно да уђе у предстојеће реформе.”

Н. Павличевић

О ИСТУПАЊУ

Јанеза Становника

На седници је било речи и о антвељој политичкој ситуацији у земљи, нарочито о догођајима након XVII седнице. У том контексту чланови Комитета су оценили (то је формулисано и изрекао конкретне заједничке) да су иступања и изјаве Јанеза Становника у САД изазвали огорчење радних људи и грађана Обреновца. Иступања Становника нису у интересу СФРЈ, супротна су конгресним одлукама и чине својеврstan удар на братство и јединство. Зато је несхватљива спорост у саопштењу Председништва СФРЈ, истиче се између осталог у закључцима.

Када је у питању спровођење заплаћућа XVII седница оцјено је да спровођење закључака нема без решавања одговорности за стање на Косову. ОН ОСК је дао пуну подршку ставовима и саопштењу Председништва ЦН СНС.

ОБРЕНОВАЧКЕ
НОВИНЕ

ОСНИВАЧ: Скупштина општине
ИЗДАВАЧ: Дом културе и спорова, Обреновац, директор Бранко Милошевић, **ИЗДАВАЧКИ САБЕТ:** Милене Поповић, (Председник), Милка Ничић, Славица Ђорђевић, Милан Илић, Константина Лозанић, Даница Радуловић, Милко Димитријевић, Бранко Остић и Божидар Лукић, **РЕДАЦИЈА:** Петар Лалић (в.д. гл. и одговорног уредника); Новак Павличевић, Мирјана Митровић, Каћуша Николић (новинар), Мића Правдић (фотограф), адреса и телефон редакције: Дом културе и спорова; Београдског батаљона бб, телефони: 871-361, 871-701. **ШТАМПА:** „Напредај“, Обреновац, В. Мишића 170, тел. 871-200. Годишња претплата 18.000 динара.

Реке су мудрије од људи.
Реке имају свој ток од извора до ушћа.

У путу примају притоке и са лева и с десна, те још јаче и веће теку. Не сметају им ни ушће, ни већа река у којој настављају нов живот. Јер, до ушћа оне су она што су.

Не губе своје име.
Реке су мудрије од људи.

Све на свету има своје ушће:
Трава — ливаду, дрво — шуму, животиња — стадо, камен — плавину, птица — јато, човек — народ, народ — братство, братство — домовину.

Све су то ушћа на особен начин. Закон опстанка.

И сам живот има — ушће. У смрти.

И смрт има ушће. У самом житу. Једно без другог нема. То осећам, данас, на обали двеју река које су запамтиле хорде, крсташе, и ратнике са звездом на челу, осећам у милионском срцу које пева „Хеј Словени”, кличе одобрава, протестује. Достојанство и непоновљиво. Говорници на даћији народом пуштају у свет речи крилате и праведне. Јуђске. Југословенске.

Осећам, Југославија је ушће. У том ушћу сваки народ има своје име. Своју историју. Победе и поразе. Нико му то не може одувети.

На овом ушћу се приододаје сва снага из корена, сва лепота, сва љубав, сва оданост. То осећам!

У свакој речи видим радника који жељи рад, мир, боли живот, коме треба и образовање и здравље и уметност и култура, осећам, птици се враћају одузето гнездо на Високим Дечанима, у Метохији, поново ће божур расти, отварају се врата наде, самосвешти; сада је потпуно јасно лице и наличје једног геноцида, једног зла па ма од кога долазило:

Угледајмо се на реке. Будимо реке, пред својим јединим ушћем. Ушћем народа Југославије.

Миладин Тошић

НА УШЋУ — НАРОДА

Снимио: Мића Правдић

ДАНИ, ГОДИНЕ, ДАТУМИ

ИМАМО ПУТОКАЗ

Минуо је митинг „Братства и јединства“ и ушао у историју. Београд је показао хладити пут да има велико срце и да је наше заједничко срце. На Косову су демонстрације или протестна онупљања. Деца носе Титове слине, иначи Југославији и из баџују паролу „Косово Република“. Албанске заставе вијоре се веновним српским огњиштем. Не престају полемине о изјавама мистер Станојловића у САД. Југославија је победила Француску, али је то минимална радост, у мору свеопштих брига. „Не знамо нако ће изгледати ноћ у Приштини“ — поручују репортери београдске Телевизије. Штефан Норовић говори о потреби да разум предвода неум. У полуувремену фудбалске утакмице Југославија — Француска ТВ Загреб дели ленције и северним и источним и јужним републикама. У односу на укупне проблеме понаша се као несврстана средина. Делегација пријатељске Ђановице није дошла у најављену посету пријатељском Обрновцу. Догађаји су помели план. Шушина се да са словеначком робом не иде нас раније. Председништво Словеније тражи помиловање за шпијуне. Обреновчани аутобусима иду на Митинг солидарности и старији, људи који тамо не иду стоје на улицама и плачу. Црногорско-српски таксица из Титограда поручују: „Београд је светски град! Но то у њему није сигуран!“ Господи страни извештачи из гештавају нако им се хоће. Домаћа господа гризе нонте због Неума. У Централ неко вече ушао човек са сексиром. У Дому културе филм „Судле године“ иде на најтије више. Мали аматерски театар спрема „Транијим помиловање“. У „Паленку“ ће за Дан Републике играти филм „Војничине“. Питам се, зна ли за то Ј. Смоле. Ускоро ће Дан Републике. Са њим ћемо га дочекати? „Хеј Словени, јоште живи дух ваших дедова...“ тера нас на сузе. Мој син стоји мрно дон нард пева химну коју нам умало не стопираше. Како ће нам бити сутра. Слободан Милошевић го вори јасно, народски и поназује пут којим српски народ мора да иде, јер друге нема. Да ли се сунце поново рађа између наших северних и јужних облана између нашег Балнана и њихове Европе. Ваљда неће стићи Кненева клетва. У Приштини пада снег, свуда је облачно, само из руку налемегданског победника пршти ватра и гле чуда! обасјава наш Београд. Београд опет светли на рубу панонске равнице и Шумадије („Ој, Мораво...“). Сад знамо где смо, с ким смо и с ким нисмо.

Павле Б. Николић

Митингу „Братство и јединство“ присуствовало је 2500 Обреновчана — из свих организација удруженог рада и месних заједница. „Југославију смо били крвљу, градили знојем а сачувашемо је љубављу и знањем“ — поручили су омладинци ТЕНТ-а

ЗАКОН О ПЛАТАМА „НА ОПТУЖЕНИЧНОЈ КЛУПИ“

Како су нам „узели меру“

„Б. Марковић“ је само један од колективи у којима су „мајске мере“ имале контра-ефекте

Дон се у Савезној администрацији убрзано припрема друштвени договор о основама и мерилима за стичање и расподелу дохотка и личних доходака који ће елиминисати Закон о платама већ од 1. јануара следеће године, дотле из Председништва Савеза синдиката Југославије стине захтев „за испостављање фактуре“ креаторима економске политике која нас доводи у све дубљу кризу. У међувремену биће потврђени или демантован и незванични на говештаји да исти креатори размишљају о још једном одвртању вентила кад је о платама реч али и да ММФ тражи да Закон о платама потраје све до у прво полугође 1989. године. Занимљиво је, међутим, да ли би, када буде позната информација о позитивним и негативним ефектима интервенционог закона и евентуалној одговорности предлагача који тражи југословенски синдикат, — на кулици у преструктуирању произвођања или до озбиљнијих поремећаја није дошло, пре свега захваљујући спет самим радницима који су поверили да овим кресањем личних доходака треба да плате бољу будућност. Такле, ефекти мајских мера у нашем случају су били контрапродуктивни, наглашено је у „Б. Марковићу“.

„Бора Марковић“ је радна организација која се мајским замрзавањем нашла у апсурданој ситуацији. Доступања на снагу сада већ „сумњивог“ закона, лични доходци у овом ко-

лективу пратили су не само гранични већ и просек Града и Републике. Међутим критериј за упоређивање, по новом Закону, учинио је да у року од два месеца плате умањи за трећину иако су резултати пословања били изузетно добри, а извоз готово да је забележио рекорд. На последиције није требало чекати дugo. Драстично је повећан проценат боловања, а њих у таквој ситуацији најчешће није могуће контролисати, док је производња почела да опада. Излаз смо нашли, након Ђорђа Платишића, помоћног директора „Б. Марковића“, у преструктуирању произвођања или до озбиљнијих поремећаја није дошло, пре свега захваљујући спет самим радницима који су поверили да овим кресањем личних доходака треба да плате бољу будућност. Такле, ефекти мајских мера у нашем случају су били контрапродуктивни, наглашено је у „Б. Марковићу“.

Прави „ефекти“ мајских мера биће познати тек по завршним рачунима када ће и статистика дати податке за колико су процената опали лични доходци не само у „Б. Марковићу“. Свакако да се све не би смело преписати помињаним марама Савезне владе али сама чињеница да су оне, бар делом, допринеле стању таквом каквом јесте у радничком и породичном буџету уврстиће је међу оне који су у години што је на измаку правили рачун без крчмаре. Зна се ко плаћа.

П. Лалић

НА ТЕНТ-У „Б“

Брзо угашен пожар

Пожар који се догодио у раним јутарњим сатима (7,30) на ТЕ „Никола Тесла“ Б и одмах затим врло брзо угашен, интервенцијом ТЕНТ-ових ватрогасаца и ватрогасних бригада Обреновца и Београда, према првим проценама избио је на постројењу магнетних одвајача гвожђа који се налазе изнад погонске станице трачних транспорттера за довоз угља у Термоелектрану.

Како нам је саопштио генерални директор ТЕ „Никола Тесла“ Радослав Михајловић према досадашњем увиду последице пожара по само постројењу електране су далеко мање него што се то у први мах чинило и да би се у најкраћем року отклониле организован рад на санацији постројења и грађевиног дела објекта.

Срећна оношност је што су виталини погонски делови постројења траспортних трана у пожару неоштећени, па се са доста сигурности може очекивати улазак у редовну производњу „Б“ електране до краја не деље. Истовремено овај непланирани застој биће испоришћен за редовну негу постројења нако би у зим

сном периоду блокови поуздано и несметано радили.

Док се улану напори да се отклоне последице пожара стручне ко мисије за утврђивање узрока и обима штете још увек раде, и о њиховом налазу јавност ће бити обавештена.

Додајмо и то да испад из производње енергетских јединица ТЕ „Никола Тесла“ — Б није изазвао неке веће проблеме у снабдевању потрошача електричном енергијом, нити се до њиховог уласка у редовну производњу очекују нене посебне тешкоће.

Д. Дацковић

ИЗ РЕПОРТЕРСКЕ БЕЛЕЖНИЦЕ

ШТА БИ РЕК'О У МИКРОФОН

Овој земљи код оваквих људи није лако. Не знам како би се домовина понашала кад би којим случајем отишила у иностранство, мада није искључено да ће јој то једног дана пасти на памет, али не верујем да би нас оговарала између два вискија. Што значи не само да има политичког слуха већ да је пре свега — лепо властитана. С друге стране ми јој упорно радимо о глави и као да не можемо да дочекамо када ће да одумре. Па бре мајковићу, шта јој све радимо? Толико смо је испарцелисали да више није у стању да препозна своју географију коју многи померају час према истоку, час према западу.

Прво смо имали братство и јединство онда је, очигледно, то некоме сметало па смо га заменили за заједницу са — консензусом. Схватајући да би се на том плану још штошта могло порадити, да има довољно простора и могућности за даље унапређивање односа исфорсирали смо јединство у разлицима.

У расправљању братства и јединства стигли смо дотле да смо се изделили на север и југ, математички речено, пошто смо ми пресцизан и педантан народ, на зону А (Марлес је — Марлес) и зону Б (десет с луком). На овом месту мој друг сатиричар додаје: Да смо раније имали Хафнеров прст био би наши Трст. Па пошто смо се тако изделили испало би сумњиво да се и даље дружимо. Затим су браћа почела да се дописују. И ја теби! Писма нису стигла вазом пријатељства како би се могло очекивати већ у преводу на страницима педељних и других регионалних издања. Још се марка није ни осушила кад је стигао предлог за „поравнање гробова“ што је имало да значи да из уџбеника и свести треба брсати оно „народни непријатељи и домаћи издајници“. Испало да су, наши издајници били искључиво странци! А сви други су пали за отаџбину!

Познато је да су се наши генерали у рату изврсно држали, а онда су нешто посустали те су неки почели да издају у миру. А за то време одређени другови су надмоћно посматрали изморену и посусталу Југославију како бледи и нестаје усред наших осам атара.

Многи су били спремни, и остали, да је пошаљу у присилну пензију. На срећу ми имамо две генерације: једна која је задужила и оругу која ће да враћа дугове. Е, ова друга позива: Хајде, да мислим заједно и кад мислим различито! Истина, ни ту ми није биша све јасно, јер не припадам ни једној. А ако сте већ решили да ме легитимишете, молим, у реду. Само толико: с првом нећу, за другу ми је касно.

Забележио П. Лалић

КОМЕНТАР

ЈУГОСЛОВЕНСКИ „ЊУ - ДИЛ”

Треба ли нам и канав југословенски „њу дил”? До пре коју годину овакво питате не само да би било јеретично већ завршило озбиљним политичким импликацијама. Али у међувремену десиле су се нене много ваканске ствари, на несрећу свих нас, што не значи да смо сви подједнако одговорни: вођењем погрешне политике држава је хтела да чува стандарда на погрешан начин па се зато поново враћамо у редове за црни хлеб, а по најновијим ценама и месо и млено немају „руничасту боју”. Вести о народним кухињама за сиротину не долазе са других меридијана већ постају реалност. Аграрна политика је истањила шницлу до те мере да данас просечан Југословен је део око 54 нилограма меса што нас доводи на само дно европске лестве це дои, с друге стране, потрошња житарица расте и најбоље сведочи о квалитету југо-исхране. У међувремену беленим рекорд у извозу стоне а југо-агар није у стању да обезбеди довољно хране за народ ове земље. Међутим и лајну је јасно да „румунски рецепт” није решење за пуне стомане или му је зато до краја магловито нешто као позив за југословенски „њу дил”. Наиме, чан је и шеф југословенске партије јавно изрекао да ова идеја није за потцењивање те да би о њој требало озбиљно размислити не видећи у њој ништа анахронично. О чему се заправо ради?

У досадашњој еволуцији светске економије су више пута и на више места извођени јавни радови или се све до данас као школски пример узима Америка из времена велике кризе. Такозвани „њу дил” — плани рани концепт јавних радова помогао је и допринео да се америчка привреда опорави и припреми за другу технолошку револуцију започету педесетих година. Једноставно речено има мишљења да би по сличној шеми, али пола века наслеђе, дакле, на працу технолошке револуције, и Југославија могла започети сопствени „њу дил”. Како и с чим? На заједничким пословима изградње саобраћајница, ауто-путева, туристичких објекта онупити бројне производне снаге те тако створити локомотиве развоја за 21. век. Нормално је да тајна активност на глобалном плану подразумева висок степен заједништва. Очигло да би у нашим подељеним и договорним економијама то било далеко тешко постићи него изградити „аутостраде сунца”. Тим пре ако се зна да је тен пре неки дан постигнут договор о наставку југословенске магистрале. Да још увек траје „конкурс” за средства која смо у виду више него повољног креита добили од суседне Италије. Да после 28 година пословља, на працу доношења закона о страним улагањима — нашем „заслугом” се укида Међународна корпорација за страна улагања у Југославији. Отворено и без лажне сентименталности реали су да на њих више не рачунамо. При свему томе заговорници „њу дила” на југо-начин упорно заборављају на „лономотиву” коју смо још од самог старта гурнули на споредан колосек — на пољопривреду и могућности које пружа под условом да себе и њу организујемо по светским и исто та који економским критеријумима. Готово да се у овој области ништа није изменило из времена када су нас учили да је Југославија богата земља, да ће канал Дунав — Тиса — Дунав (први наш „њу дил”) омогућити најмање две жетве годишње и по њему пловити лађе. Фалили су још само Јапанци па да од тога чан и буде нешто, — односно треба да се деси још једна суши која је имала све елементе природне непогоде, па да коначно сквате и експерти и политичари да се на овим просторијама „њу дил” већ давно родио али да, таноје већ одавно, нема ко да га љуља.

П. Л.

КОМУНИСТИ „БАЗНЕ ХЕМИЈЕ” О „ОНОМ О ЧЕМУ ЈЕ ТРЕБАЛО ПРИЧАТИ МНОГО РАНИЈЕ”, АЛИ НИ САД НИЈЕ НАСНО

ФИНИШ ЗЛАТА ВРЕДАН

● За завршетак изградње „Базне хемије” у Баричу потребно 4.688 милијарди динара ● У тренутку над је „неко” заврнула славину из које су до скоро цуреле паре, оптимизам опао

ДА би се завршила инвестициониа изградња Индустриске Базне хемије у Баричу, да би погон за производњу ТДИ-а био спреман за старт и пробни рад, потребно је обезбедити 4.688 милијарди старих динара.

Након десет година изградње, а према незваничним информацијама (званичних сада нема) и утровиши око педесет хиљада милијарди старих динара, ново руководство „Базне хемије” израчунало је колико треба још уградити у погон паре да би фабрика почела безбедно и сигурно да ради. За завршетак изградње погона ТДИ потребно је 3.398 милијарди старих динара, а за стварање со стврших обртних средстава погону ЛАБ-а је потребно 1.290 милијарди старих динара.

I Ајнштајн „немоћан”

Паре су потребне за набавку опреме, најко у земљи, тако и у иностранству, да би се посао оно изградње фабрике успешно завршио. Ђорђе Дроњак, на првотемном раду у „Базној хемији”, као инжењер РО „Инжењеринг” предводи групу од 80 радника, разних струна и школских

спреме, који су ангажовани да послове у погону ТДИ-а приведу крају.

— Седамдесет година купљено је постројење за производњу ТДИ-а, које је тада било најбоље, то је и данас, али у међувремену у свету је ово постројење пренивело многе техничке измене и допуне, ради што боље регулације процеса, а у Баричу од тога није ништа учињено. Људи које је „Инжењеринг” ангажовао констатовали су шта и колико треба изменити и технички дотерати да би „ТДИ” могао свакодневно цурети, сигурно и безбедно — рено је Дроњак.

Радници (ни)су криви

У тренутку када је у „Базној хемији”, по први пут, завладао оптимистички дух, констатује се: да је славина са паром затворена. Процене говоре да тренутно може да се обезбеди око 1.500 милијарди динара старих, али то је само трећина потребних средстава. Фабрика је у фази када ће старт и пробни рад зависи од једне пумпе, једног дихтурга.

Међутим, налози и захтеви за набавку потребне опреме стоје месецима у фијонама. На испоруку се чека веома дugo — због недостатка средстава.

„ТДИ” — идуће године

Нова опрема за објекте на којима се ради треба да стигне из Енглеске, Немачке и из још неких места из иностранства и земље. Опрема ће стићи кад се обезбеде паре. До тада неће бити производње, нити ће се ићи у старт без обзира што се одређени притисак, од такозваних „самозваних душебринника” врши на руководство „Базне хемије”.

— Готов производ „ТДИ” неће се добити до Нове године, а кад ће процурути зависи од времена испоруке потребне опреме и обезбеђења паре за набавну резервних делова, без којих једна оваква хемијска индустрија не може да ради, — рекао је Ђорђе Дроњак.

Тако се, ето, жеља пословодства СОУР-а „Прва Искра” — да „ТДИ” процури за четрдесети рођендан баричког гиганта — неће испунити.

Харун Мустајбашић

ЗЕЛЕНГОРА — УРОВЦИ

КО ЈЕ РЕКАО — ШТРАЈК?

● Последица лажне солидарности потенцијала из нукиње а завршила на збору

Незадовољни постављеним нормама, организацијом и висином исплаћених личних доходака, радници Зеленгориног погона у индустриској зони у Уровцима, у среду 16. овог месеца, без претходне најаве обуставили су рад. Најпре они из прве а онда и они из друге смени. Нису додуше напуштали своја радна места нити су своје незадовољство исказали гласним негодовањем или су чврсто одлучили да не раде.

Све се, изгледа, занујало у нукињи! Наиме испоставило се да су две куварице обавестиле своје другарице да је у матичној кући на Урци почео штрајк. Криво спојено!

Пошто је све наизглед прошло мирно одговорни у овом погону ову обуставу не наратеришу као штрајк.

Чини нам се да у овом тренутку и није важно да ли је ово био штрајк или не. Важно је, да је, бар према оном што смо чули у разговору са радницима, по свој прилици заједнички информисање, посебно кад је реч о расподели (радници никако да схвате како то и зашто ЛД примају у два дела, ни како су то трошкови тако високи, ни зашто је генерални летос за месец дана 3 пута пуноваја у Русију а посао нисе склоњено) а онда чини нам се да је зататило и самоуправљање јер никаку радници из овог погона, иако имају своје представнике у Радничком савету, немају већи утицај на доношење значајних одлука тамо, у матичној кући. Они овде морају само да раде и да ћуте. Нико их низашта не пита и не слуша.

Поред наведених овај колектив у последње време мучи и недостатак послова па машине мало, мало па стају. У прилог овоме је и тврдња радника да им је пре колективног годишњег одмора чврсто обећано да ће кад се врате у халу имати доволно послова, а они су и после одмора „одмарали” још месец дана јер послови су им да их је добављач изневерио и, да не губе време, наредили да бришу прашину.

У читавој ствари не сме се сметнути с ума да овај колектив на стражи тржиште пласира готово целонуђу производњу, (годишњи план 80 — 100 хиљада јединица). Податак сам за себе импресиван или зна се шта значи радити за ино тржиште. Ако добављач изневери неминовно долази до застоја у производњи или

се брзо прелази на програм за који има сировине. У Зеленгори су зато јесенас излаз потражили баш у овом другом. На време или са занашњем сада и није тако важно. Тек проблем је превазиђен. Оно што још увен ширипи то је унутрашња организација послова.

Шта то ширипи у организацији?

Процес производње не може да буде континуиран и без прекида ако од 400 запослених свакодневно с посла, због боловања или чега другог, изостане стотина и ако поред тога 20 одсто запослених (главни превозници) и после готово две године рада, норму остварује са само 30 одсто, (што због тога што никако не може да се уклони у честу промену програма и број операција што због тога што му динар заређен у Зеленгори не значи много јер има

добру залеђину). Није лако све ушти мати како треба кад је од 260 превозници запослених 52 већ напустио овај колектив наставши посао у основном занимању.

Запослени у овом колективу, бар они на руководећим местима, јасно виде где су проблеми, само изгледа не знају како да их реше. Сами не могу. Потребно им је разумевање од стране радника и већа помоћ и координација са матичном кућом у Урци али и већа интересовање ове ДПЗ. Ово тим пре јер је реч о колективу који је изграђен удрженим средствима обреновачке привреде и што је бар према елаборату о економској оправданости као извозним морао остварити завидне резултате. А питање је да ли ће овакав је дуго опстати на светској пијаци.

М. Митровић

КАТАРИНА ГОЈНОВИЋ

МЛАДИ СЕ НЕ МИРЕ С КРИЗОМ

Са велиним осећањем, горда и поносна, што припадам земљи која је имала своју уставност и државност пре много векова, ја и милиони мојих вршњака, тражим да моја земља то изнова има. Ако смо свесни значаја Србије кроз векове, и ако ту историју чувамо, онда морамо знати и то да смо сада део те историје, и да је управо зато морамо волети, сачувати и оставити новим поколењима баш као што су нам је оставили наши преци.

ДАНИ РАЂАЊА РЕПУБЛИКЕ

Само је случај хтео да се Вацо Репајић, тада петнаестогодишњак из малог босанског села Јапра, баш 6. априла '41. нађе у Београду, доживи све страхоте његовог бомбардовања и да три и по године касније као митраљезац 12. Краишке бригаде учествују у његовом ослобођењу.

Успомена из рата Вацо Репајић први сдесна

Много је времена протекло од тада. Вацо са супругом проводи мирне пензионерске дане у Звечкој, али не заборавља тешке ратне године и страхоте које је преживео. И данас се живо сећа свог пута од Београда до Јапре, људи код којих је коначно, усташа што су га два пута хватали а он им сваки пут утешао јер је жеља да се врати кући и својима, мада ни куће а ни родитеља одавно није имао него је бригу о њему водила родбина, била јача. Сећа се Вацо како је с напредним људима из Јапре напао и запалио жандармериску станицу, а онда заједно с њима и својим рођаком који му касније беше ко-

МИТРАЉЕЗАЦ ВАСО ИЗ 12 КРАЈИШКЕ БРИГАДЕ НА 50 КИЛОМЕТАРА ОД ЈАЈЦА

Већницима смо обезбедили пролаз

Историјски догађај је налагао строгу конспирацију те је нормално што ће Вацо Репајић тек касније сазнати да је, на известан начин, у њему учествовао

мандант, баш на Илиндан '41. побегао у шуму. Био је млад, најмаљи борац из тог краја. У пролеће 1942. послаша га на двомесечну обуку а одатле у I Крајишку са којом је све до маја '43. био у источној Босни.

Извесно време били смо у пратњи Врховног штаба, но Тита нисам лично упознао. Једном само, за Гречке францизе, видех га онако издајена, сећа се Репајић и наставља. Новембра '43. били смо на педесетак километара од Јајца, Нија, ни моји другови ништа нисмо знали о заседању АВНОЈ-а, али смо и не знајући ко су — делегате пратили за Јајце обезбеђујући им слободан пут. За АВНОЈ-евсke одлуке сазнали смо доцније. Можете мислiti каква је то и колика

радост била. Слобода је још била далеко али ми смо добили крила. Ми млађи посебно. Да није било тако зар би смо стигли тамо где смо стизали и зар би смо све те страхоте тек тако прошли. Колико је само мојих другова пало... Ја некако остало жив. Памтим зато и за њих и за себе. Онај воз што смо дигли у ваздух, наредбу команданта да се пропсе назан тен спремљене хране и да се крене у Јуриш, једног гладног партизана што је стрељан због једне шљиве, немачке авиона што су нас данима тукли у Босни ма где да смо кренули, борбу на Авали за ослобођење Београда. Е, та борба ће ми вазда остати у памети.

Кад смо стигли била је ноћ па не видесмо на што смо дошли. Ујутру ме прође језа од силне крви која је била посвуда око нас и од оних мртвих телеса наших другова који изгинуше а ми дојосмо на њихово место. Још нисам дошао себи над ќомандант нареди да се заузме полојај. Ја са својим „шарцем“ напред. Залегнемо иза неког бранника а ја питам оног до себе: „Где су Швабе?“ — „Ето их доле“ — каже он. Погледам а они одмах испод нас. Пењу се. Борба поче. ПРОКЛЕТНИЦИ побије доста наших. Убише и мог помоћници. Остало је да предајем се нија ни други. Одступања нема. Сва срећа „шарац“ ме ни тада није издро. Одбисмо/Швабе и спусти смо се према Младеновачком путу. После Београда Сремски фронт. Тамо сам био рањен, ал' се брзо опоравих и наставих даље. Стигао сам чак до Цеља, а одатле назад, у Србију. Рат се заврши. Свако оде на своју страну. Прођоше године, ми остарисмо, изменисмо се па није ни чудо што пре неку годину не познах најбољег друга из рата. Он мене јесте. Сачувао и нашу заједничку слику. Ове године обишао сам сва места кад сам за време рата пролазио, и свега се наново сећао.

М. Митровић

СКОЈЕВСКИ И ОВИ ДАНИ

Круг страха, живота и пркоса

Милош Радовановић је рођен 1926. године у Београду. У Обреновац је дошао 1933. године, и у њему дочекао рат. Потиче из напредне комунистичке породице. Његов отац, Милорад Радовановић, кројач, стрељан је на колубарском мосту 1941. године. После повлачења партизана из овог краја крајем 1941. према Ужицу, у Обреновцу је остала група напредних омладинаца која је до тада сарађивала са њима и међу којима је био и Милош Радовановић. На челу са Браном Петровићем они су почетком 1942. формирали прву организацију СНОЈ-а која је активно радила до септембра 1943. године, када је у ланцу провала и хапшења од Ваљева до Београда и она била похапшена и пребачена у логор на Бањици. Одатле су стигли у одељење специјалне полиције, а после месец дана пребачени у омладински логор у Сmederevskoj Паланци. После ослобођења 1944. године право из логора — на велико гралиште ратом разорене земље. Младост која

то није била. Или јесте. Хтели смо да питамо њега.

Милош Радовановић данас: пензионисани економиста, тих, скроман, ненаметљив? Најтеже? Ка да су ми стрељали оца на колубарском мосту. Не. Кад смо у бањичком логору стрепели од спајања за стрељање на којима су — монда... ве

Милош Радовановић (у униформи) са друговима

роватно... сигурно и наша имена. И тако при сва кој прозвици, увек исти круг страха, живота и мрења са смрћу. Добро је било што смо и у тим тешким тренуцима били заједно. Само је Брана Петровић, који је био мало старији од нас пребачен у Матхаузен. Цела група, у којој су по-

ред мене били Драган Јадранин, Милена Пандуров, Милош Калајић, Милка Пенчић, Бошко Јивковић, Драган Стефановић и Васа Радић касније је пребачена у омладински логор. Све је то остало иза нас. Ето. То је све што ти имам рећи. Ево ти и слика. Многи су, умрли. Штета. Често размишљам о њима. Али и о онима који су се разочарали. Да ли са разлогом? Довољно је то што се дешава у Приштини — па да се човек разочара. Лудо неко време. Некад је народ устајао против шпијуна. У Словенији сада стоји уз њих. И ником ништа. Наши политичари као да никада нису читали Маркса. Чак је и он као творац научног социјализма истицао закон тришта. А они би хтели да врате воду узвидно. И уме сто да бране социјализам тиме му поткопавају темеље. Теже ми је сада него када су ми Немци стрељали оца. Онда сам знао према коме усмеравам револт. А данас? Нако, када смо се заједно борили.

Жао ми је што нисам лично могао да идем на Митинг „Братство јединство“, да осетим снагу и веру милиона људи. Покренули су ме. Ви млади сте сила. Осетио сам да сте исти као ми некада, да недате светињу. Штета само што вас разјединише. Што на Косову има младих који траже Устав из 1974. и републику. А у Словенији посипају цвећем шпијуне ове земље. Ипак, та квих је увек било. Важно је да је оних других, правих комуниста много више.

Г. Обрадовић

Резервне старешине Обреновца у Ђаковици

Тројчана делегација Савеза резервних војних старешина Обреновца (Александар Нешић, председник и Томислав Станишић и Александар Пантелић чланови Председништва) посетила је 14. и 15. новембра Општину конференцију СРВС пријатељске општине Ђаковици.

У дводневном дружењу разговарало се између осталог о значају ове организације, искуствима у досадашњем раду и успостављању сарадње у домену обуке резервних старешина.

Обреновачка делегација обишла је и неколико радних организација у Ђаковици као што су пољопривредни комбинат „ЕРЕНИКУ“, металски „МЕТАЛИКУ“ и Електронску индустрију у овом граду.

Узвратна посета Ђаковачких резервних старешина Обреновцу договорена је за пролеће.

Милован Витезовић: Догодио нам се — народ

Поштовани народе!

Наша историја ће ову годину запамитити као годину у којој нам се догодио народ!

Народ се огласио из дна душе! Јер му је и тешко на душама! Народ је показао да није лак испод коре! Народ нам се догађао у судбинским временима и ово му је време су дбинско!

Морао је народ да се огласи, јер другог избора и није имао! Пошто то нису урадили они које је бирао! Морао је сам да поради за своју част, своје достојанство, себе и своју земљу! Морао је српски народ сам да укаже на историјски преседан.

Н. П.

У СУСРЕТ РЕФОРМИ

РО „ДРАГАН МАРКОВИЋ“

ПРОМЕНЕ НИСУ „ТЕРЕТ“

Да ли би се пољопривреда нашла у бољем положају да тржишни закони почну већ сутра да делују? Из „Д. Марковића“ стиче потврдан одговор

Предстојећу привредну реформу, која у први план истиче законитост модерне робне производње и јачање тржишног начина, привређивања, један познати привредник недавно је упоредио са боксерским рингом: у беспоштедној борби противници (у овом случају будућих предузећа) победиће и опстати само они који до краја испоштују старо олимпијско гесло: брже, боље, више...

И док већина „страхује“ (с разлогом) од оног што их очењује, обрновачна РО „Драган Марковић“, бар по речима првог човека колективе Николе Милидраговића, у предстојећим реформским решењима види „из лаз“ за многобројне затечене проблеме (пре свега системске природе) и пут ка промени стања у овој области (пољопривреда): стварање повољнијих услова за потпунје коришћење расположивих земљишних и других потенцијала, преструктуирање и интензивирање пољопривредне производње, а у том светлу целовитија привредно-системска решења у области цена, кредитно-монетарне и инвестиције политике, политике робних резерви, увоза и извоза...

Изјава најодговорнијих у колективу „да би се организација нашла у далеко стабилијој економској ситуацији да којим случајем тржишни закони почну већ од сутра да делују“ — време ће потврдити или оповргнити.

не токове назиру се позитивне тенденције: висок раст готово свих осnovних показатеља пословања, бржи раст укупног прихода од раста утрошених средстава и крајњи резултат тога већи проценат раста дохотка од укупног прихода за неких 4 одсто. Улагања у акумулациони динар „тешка“ су око 150 стarih милијарди. Са друге стране је „танска“ материјална основа радне организације, која се манифестије кроз већ хроничну несташица сопствених обртних средстава (близу 10 одсто кредитних средстава ОУР-а општине „одлази“ на пољопривреду — реч је углавном о краткорочним кредитима) што може бити основни намен спољница у прилагођавању и „опстанку“ у новим условима привређивања.

„Прави људи на права места“ — основни је мото у неким будућим кадровским решењима, истиче Никола Милидраговић. Тренутни кадровски потенцијал РО је добар (55 радника са ВСС, 29 са ВС и 73 високонвактивирана радника), знањем и стручношћу уз примену научних и технолошких достигнућа (на овом плану већ постоје јаке везе са „Агроекономским институтом“ ПНК у Падинској селама) способан да „терет“ промена изнесе до краја. О неизбежном технолошком вишњу радне снаге, неминовном у некој будућој ун

Од „дирекције“ до дохотка пут води преко њива

нути њену објективност — поткрепљује се са неколико значајних момака: да су цене за један број производа ове организације до сада одређиване искључиво одлукама друштвене заједнице, а компензације и премије за поједине биле недовољне, нестимулативне и неблаговремене, да је „захваљујући“ оваквој досадашњој друштвеној близи „Драган Марковић“ увек био у позицији да прво решава проблем како преживети, а потом како се развијати и напокон да су сваки пети динар прихода организације појеле камате — укупно 993 стари милијарде за претеклих 9 месеци. Посебно у новим реформским решењима на плану црната и пореске политике пољопривреда види своју шансу.

Упоредо са овим стоји и питање: има ли „Драган Марковић“ у овом тренутку унутрашње резерве, пре свега материјалне и кадровске, да у предстојеће преобрањаје уђе „бездно“?

Позитивна кретања

У деветомесечним резултатима, који су и највернији сведок колико је то спреман за улазак „на велика врата“ у нове привредне и друштве

трашњој организацији — размишља се на „другачији“ начин. У овом часу број административаца је сведен у најоптималније границе: на 11 производних долази 1 непроизводни радник. Под удар закона доћи ће у првом реду нерадници и недисциплиновани који не извршавају задатке, „а за свакога ко се искаже као радник и самоуправљач у организацији ће бити места“.

Размишља се и о најоптималнијим организационим решењима: прелазак на просту радну организацију — самоуправно предузеће намеће се, не само као законска неминовност већ и потреба. Уз то и питање: шта са ОУР-има.

Хоће ли се олако одрећи својих стечених права? Никола Милидраговић је категоричан: у „Драгану Марковићу“ такве проблеме не треба очекивати. Висок степен заједништва и поред ОУР-овске расцепљаности, био је присутан и у досадашњем раду, а потребу организационе саобраћаје модернијим облицима привређивања схватају сви.

Остаје само време да покаже ко ли су одговорни и запослени у „Драгану Марковићу“ били у праву.

Н. Павличевић

ТРО „ПОСАВИНА“

У КОРАК С ВРЕМЕНОМ

- Све што је „Посавина“ у ове 42 године рада постигла доказ је да је помно пратила потребе и жеље потрошача

Дуг је пут пређен да би некадашња продавница мешовита робе „Посавина“ изнинела на делу конфискованих трговинских и угоститељских објеката у Обреновцу, у оквиру „Народног Магазина“ 1946. године, прерасла у оно што је данас — највећи снабдевач обрновачке општине, не само прехранбеном робом већ и белом техником, текстилом, грађевинским материјалом и другим артиклима. Чаробна формула је била — из реорганизације у реорганизацију, у корак са временом и новим токовима, уз стално присуство акцената на развојно инвестициони план. Од једне продавнице је тако настало Трговинска радна организација „Посавина“, читав комплекс објеката са 902 запосленом радницима.

ТРО „Посавина“ ове године обележава 42 године континуираног рада. Рекоше нам да ће то прославити радно и скромно. Са оним што су постигли и што жеље да постигну, тек су на пола пута. У току прошле године, акцент је био на развоју и инвестицијама. Пуштена је у рад нова локација у Ројковацу, извршена је специјализација са квалитетном посудом („Цинс“, „Дечја Радост“), набављена је нова опрема и рачунари.

Прошла година је обележена квалитетним променама на боље — у (ре) организацији пословања, побољшању животног стандарда радника. Просечни лични доходак је утростврен, ма да је још испод просечног ЛД у привреди општине. Резултати пословања по деветомесечном обрачуна су задовољавајући с обзиром на стање у коте се „Посавина“ једно време на лазила. Од 41,2 милијарде чистог дохотка, 85,47% је издвојено за личне дохотке, а 14,5 за материјалну основу рада. За кров над главом радника издвојено је 1,4 милијарде динара. Радници су са пуним поверењем изгласали реорганизацију која ће закинети од 1. јануара. Од наредне године ће више пакњи бити усмерено на повећање личних доходака, до нивоа реалног покрића резултатима који се постигну.

На прослави 42-годишњице рада, са радницима ће бити и пензионери. За њих су припремљене мале новчане честитке, а поклоне ће добити и радници са десет, двадесет и двадесет пет година радног стања. Све са мером и по мери. У овим тешким временима, овакав један гест заслужује пажњу.

Г. Обрадовић

УКИНУТЕ ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ У УХРО „БЕОТУРС“ ООУР „ОБРЕНОВАЦ“

С КИМ И КАКО ДАЉЕ?

- Обреновачко угоститељство се опоравља или нема разлога за самозадовољство

После годину дана од када су уведene привремене мере ОУР ПНК „Обреновац“ је коначно стала (?) на своје ноге. Програм санационих мера је дао резултате — по први пут радници су добили плате које су сами зарадили. Губици су елиминисани, извршена је организациона и финансијска консолидација.

По деветомесечном обрачуна остварен је чист доходак од 72 милијарде. У фонду акумулације је две милијарде, док је значајан део средстава одвојен и за проширење производње. Купљена су три нова објекта у насељу Ројковац, реновирани су постојећи, а знатно је уложено и у модернизацију.

Није било лако, јер је основни проблем, по мишљењу првог човека привремене управе Драгољуба Пантића — Бате, био у општем јаваштаку, лошем односу људи према раду. А најтеже је мењати свет.

„Основни проблем, присутан олако настанио ОУР, фигурира и данас у једрећеној мери. Јер стање пре привремених мера се, што се тиче односа радника према раду и друштвеној својини, може слободно назвати — отимачином каже Драгољуб Пантић. „Нако они који примају минималце из туђих фондова, могу бити у ситуацији да се приватно богате, купују плацеве на мору и викендице, ако им је лични доходак основни извор прихода. А ОУР која

само за годину дана заради средстава за фондове акумулације у висини прошлогодишњих губитака, разлоге истих може тражити само у односу својих радника према раду. Ако би се наставило пословање као за време привремених мера, постоје реалне шансе за коначни опоравак и за повећање личних доходака и за 100 одсто. Међутим, најтеже је да се левак из приватних пребаца у друштвеним целима. Већина радника је прихватила нови тренд у пословању, мада су још увек активне оне „снаге“ које су ОУР и довеле до привремених мера, само што су сада далеко огорчени због изгубљених позиција“.

Могу ли „изгубљене позиције“ појединача битно утицати на даљи развој ОУР-а, питање је сад. Стоји још и питање „високе свести“ обичног радника од кога се тражи да у други план стави свој ниски лични доходак од кога треба да (пре)живи, зарад очувања постигнутог и даљег самосталног развоја.

Одговоре ће морати да нађу и дају сами радници. Година реформи која је пред нама нека им у томе по могне. Губитаки ће морати да пополне рачуне (и кључеве предузећа). Минималци ће тада бити „дар са не би“, а некадашње, сада изгубљене позиције, успомене из младости за којима можемо жалити али их не можемо вратити.

Г. Обрадовић

ИЗ ДРУГОГ УГЛА

ВИШЕ ПРИЧЕ...

Последњих недеља се у јавности пуно говори о растерећењу привреде. Помињу се конкретне цифре. Како све то изгледа показује пример једне наше радне организације.

Од одговорних у РО штампарија „Напредак“ сазнали смо следеће: средства која су враћена овом колективу по последња два основа износе тачно 92.000 динара. Ту суму треба поделити на четрдесет запослених. Много, мало, довољно!

З. Пешовић

КУЛТУРНИ ДНЕВНИК

ПОСТ ФЕСТУМ

У петак, 18. новембра одржан је Дан најстарије обрено-вачке школе. Наравно, свој 164. рођендан обеленила је Основна школа „Јован Поповић“. Тим поводом познати обрено-вачки писац и песник Тома Славковић припремио је представу „Велико племе“. Славковић је комплетан аутор ове одличне представе за децу.

Прворедан текст, одлична игра деце, прикладна сцена и дивна музика Ане Бабић Раницић — основне су карактеристике овог театарског чина који хумано и поетски говори о сусрету прошлог и овог наше времена.

И ту ћемо са хвалама завршити. Нити су оне потребне Славковићу, нити школи. Оно због чега ово пишемо јесте чињеница да би све остале школе могле и морале да пођу путем „Поповићеве“, да својим најистакнутијим ствараоцима дају „могућност да се на овакав начин представе, дакле, ауторски. Јер свима нам је, признаћемо, већ доста шарених програма који се врте до бесконечности или дон потпуно не изгубимо стрпељење. Једино на овакав начин наши пригодни празници могу имати смисао и бити занимљиви за посетиоце. У противном су осуђени на дебакл.

Отуда је пример „Великог племена“ прави пример.

* * *

У галерији Дома је од 10. до 27. новембра била отворена изложба „Србија у Балканским ратовима 1912 — 1913.“ Напролеће ће бити представљена Паринанима. А Обреновчан је испод очекивања: и на отварању и за време трајања. Сад је готово сигурно да се позивнице за присуство отварању изложбе шаљу погрешним људима. Нити то њих занима, нити су то инада признали да их занима.

По некој инерцији, па и хијерархији, шаљу се позивнице. Уместо „Позивамо Вас“, сад пише „Молимо Вас“. Али, узалуд. Да је у питању продајна изложба са мотивима цвећа, са слицима припадних рамова за слободне зидове у собама — више би света било. Неки старији посетиоци пола у збиљи пола у шали нажу: „До пре неколико година овакву изложбу нисмо могли да видимо“. Сад, над монемо, не иде. Наравно, дошли су деца из школа. Много деце. И то је мажда најбитније. Преоко 2000 хиљаде.

На изложбама, па и на другим програмима, не само у Дому, најмање је оних који о свему томе после дају своје мишљење. Дају га на невиђено. Знају људи о чему се ради, па зашто да троше време које је и онако новац. Само, ни новца више нема.

Само у току прошле школе чних до Савезних освојили су ске године ученици основне прено двестотине диплома и школе „Јован Јовановић Змај“, других признања, што практич на разним такмичењима од оп но значи да је сваки десети штитничких, Градских и Републи ученик освојио по једну дип

Вера Клашња

Игре предака

Процветам сваног јутра
Кад сване
Тако је Сунце одредило
Поданицима својим

У подне другови смо
Који знају све тајне
Играло се занесено
До ноћи

У исту постельју
Да сањамо
Ту се разиђемо

Сан Сунца није мој сан
Мој сан није сан Сунца
Све почиње из почетна

Ове игре играли су
И моји преци.

НОВЕ КЊИГЕ

БИГЗ, Београд 1986

У једном запису Милана Костића, Стари Дорђол, 1937. године, каже се: „Дорђ-јол је турска реч и означава (раскршицу) четири пута или четири сокака... Од по четка овог столећа назив Дорђол проширио се на све улице на ду највећој падини од Калемегдана до Француске и од Васине до обале“.

Књига Светлане Велмар-Јанко вић је прича о називу 14 улица Дорђола, односно Београда. Свака прича је метафорична; оживљава јунаке, народне певаче, просветитеље, господаре, песнике и капе тане. Они и данас ходају својим улицама, бију већ добијене или изгубљене битке, мешију се са

ОШ „ЈОВАН ПОПОВИЋ“ — 164 ГОДИНЕ ПОСТОЈАЊА И РАДА

Школа коју године подмилађују

У Србији међу најстаријим, у раду и успеху међу најбољим

Ретко се која варош у Србији школа, „Јован Јовановић Змај“ ји може похвалити да је има а стара добија ново име, име дала школу још почетком прошлог века. А Обреновац може. И данас постоји Летопис обреновачке основне школе који је својевремено по налогу Министарства просвете водио господин Димитрије Стојановић, не гдањи управитељ, а у име пише да је Палеж, данашњи Обреновац, имао основну школу још 1824. године. По каснији летописцу школа је на почетку имала само 15 ђака и налазила се у црквеној порти. Тек 1856. године општина је за потребе школе купила двоспратницу у којој је поред две учионице био и стан за учитеља. Пред сам двадесети век према Закону о народним школама из 1898. године Обреновац је имао забавиште, основну, грађанску и продужну школу.

Нема писаних података како је школа обележила стогодишњицу постојања сем што је у летопису записано да је 1924. године „школска година завршена на Видовдан, свечано-шћу“.

Пред Други светски рат школа је имала 775 ученика и радила је и у току рата, с тим што је настава одржавана по кућама и на фанама. Летопис се води и у послератном периоду све до 1964. године а од тада живот школе остаје за писан у годишњим извештајима. Године 1956/57 формирана је јединствена осмогодишња школа. Из ове школе 1959. године издава се нова

ци, данас инжењери, лекари, врхунски мајстори. Монда њихових имена нема у летописима. Вероватно нема ни имена да су ни годишњим извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслугују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ награде. Доситеје и „велике“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венцем, Плакете општине Обреновац и града Београда. Али ко зна, можда ће неко некада на слову прочитали прву књигу, стекли основна знања о и „великим“ извештајима. Ових дана школа је скромна награда, Орден заслужују прославила 164 рођендан, а за народ са сребрним венц

у пролазу**Вешерница**

У новом стамбеном насељу Рајко-вац у свакој згради на сваком спрату, постоји вешерница. Домаћице ипак веш суше на терасама. Вешернице служе, за нешто друго. За остављање туршије и кисео купус (по другом вероватно има неку трећу називу) за остављање бицикла, саеница, а у последње време богами све је чешћи случај да се вешернице претварају у фризерске или кројачке салоне или пак мале клубове за изнајмљивање видео касета. За ованко коришћење заједничких просторија, станари су вероватно дали сагласност а инспекција?

М. М.

Намет

За ангажовање омладинаца обрновачке РО омладинској задрузи „Обреновац“ плаћају провизију 15 посто, а београдски колентиви само 10 посто.

Обрновачке фирме су богатије, па им је ето Омладинска задруга „наметнула“ провизију већу за 5 одсто.

„Девојка“

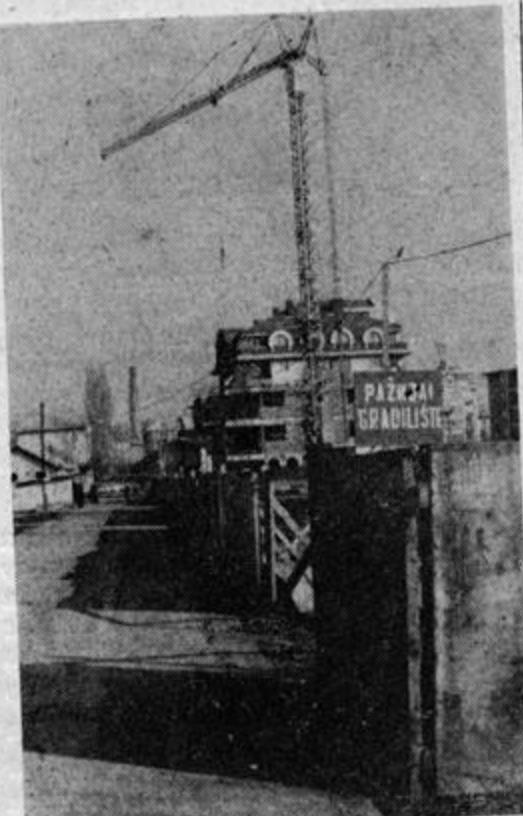
Дом за негу стarih лица распiscao је пре неколико месеци конкурс за пријем у радни однос десетак деvoјака. Међутим, као и многи konкурси, и овај ће имati свој епилог на Суду.

Прва на СИЗ-овој ранг листи била је „девојка“ од 48 година, са запосленим мужем и пет хектара обра-диве земље. На листи је прошло, не знамо како, а на суду — видећemo.

Х. М.

Нови станови

У самом центру града, у насељу „Игрлиште“ недавно је отпочела из градња још две стамбене зграде са укупно 93 стана. Станови су намење ни превасходно пензионерима. Локација за њих није могла бити боља.

Станови у насељу „Игрлиште“

Са завршетком изградње ових објеката практично се заонружује изградња стамбено пословних објеката у овом насељу.

М. М.

ЉУДИ СА РЕКЕ

ИВАН ЈЕВТИЋ, О САВИ, РИБАРЕЊУ, О НОЋНОЈ ТИШИНИ КАД МИРИШЕ ВОДА

Стари аласи одлазе...

Старо рибарско насеље Бреска, некада се овде баш као у Хемингвејовим причама, живело само од Саве и рибарања, живи још у сећањима и причама обрновачких аласа. Памте они Миливоја, Богольуба, Радета, деда Бошка... којима је Сава била и „хлеб насушни... и љубав... и живот...“ Памте и неког Јоју „баби ног“ који је судску казну од 15000 динара „отнуло“ сомом тешним пре које 70 килограма... И оног рибара, име му заборавише, који је „цео век провео на Сави — а умро као непливач“.

Како је у Сави нестајало рибе, тако је и аласа било све мање. Нени помршће, а неки схватише да „се од рибарања не може више живети“. А и Сава није оно што је била већ одавно „не цвета“... Од стarih аласа са Бреске веома Сави остале, и још је увек, само 86-годишњи Иван Јевтић. Још од своје седме године уз оца аласа, „а шта би друго и био, каже Иван, када је цео живот прони вео ту, на доман реке, „научио је да плете рибарске мреже, ослушкивао кано воду дише, јер онда када вода крене обично крене и риба — старо је аласко правило, а о животу и навикама риба знао колико и о спственом“. Рибе су ти променљиве ћуди, баш као и људи“ — каже.

Иван, није као и већина Брешчана од рибе живео, али аласком зна њу, додаје, можда може да захвали за живот...

Година 1942. Логор у Шапцу. Међу ухваћеним комунистима налази се и тада 40-годишњак Иван Јевтић. Да се једнога дана међу заробљеним истражником, нени Раде Динкић и онако с врата упита: Има ли неко да зна крпiti рибарске мреже? Иван се јави, кано не би знао, па он је „чедо“ Саве... Проши он часком исцепану сачму, исплате још уз то бу бања, направио струг од 6 удица и прву ноћ са истражником упеца два шарана. Насније захваљујући тим шаранима „упеца“, уместо логора у Норвешкој „слободу“...

Знао је Иван, нарочито од шездесетих па најавом (пензионерски дани) да на Сави пробдије и 5 до 6 ноћи. Ретко се тих година кући враћао без улова, до 100 кг рибе за ноћ, до тону месечно... По пет ша-

рана је било у Ивановим бубњевима, а данас... за годину дана један или ниједан... Пре се Сава често изливала, поплави до 4000 ха посавске равнице, а када се вода врати у корито, остане по барама и забрцима грда на риба... Рукама да је хваташ... Плац за кућу је Иван од рибарања купио. Било је то „златно доба“ обрновачких аласа... Данас, риба се чека, данима, ноћима. Залуду 70 бубњева, 4 мреже, струг од 200 удица... Ех, да

зна Иван Саву у душу. Сваки спруд, сваки окнуу од Скеле до Божеваца, (тамо се најчешће аласило). Памти и првог „ортака“, Драгана Крсмановића, са којим је Савом „проходио“ неких 5—6 година. Прича о свом највећем улову, суму од 30-так килограма, који му направи рану на руци, „замало му и руку одгризе“. О зими, од пре десетак година, када се са преврнутим чамцем, 10 км далеко од Бреске, нашао у леденој во-

Колико је било оваквих трофеја

сам тај прибор имао пре двадесет година, не би било ни рибице у Сави, додаје у шали. Мреже када буду и празне. А и Сава је нешто другачија. Испонцем су стари аласи захватали савску воду и пили њој изворску, данас се у њој не можеш ни окупати. Више се и не излива, „опасана је бедемима са свих страна. Па како онда риба да се мресьти? Рибарско газдинство додуше врши редовно подмаћивање, али „то ти је као да пљунеш у Саву“. Кану стари аласи да има неких петнаестак година кано се шаран није мресьтио, а „ако не ухватиш шарана као да ниси ишао у риболов“.

Сава тихо „умире“, са њом одлазе и стари аласи, један по један. Долазе неки нови клинци, са штаповима и удицама... Иван се још не да. Бише није важно хоће ли се риба продати... Важно је осетити ноћнутишину реке, њене мирисе.

Н. Павличевић

ДНЕВНИК НЕЗАПОСЛЕНИХ**НЕ РАДИМ, ДАКЛЕ ПОСТОЈИМ**

Случајно ми пре неки дан, кад сам ишла да се пријавим у биро за незапослене, паде на памет да смо се ми „академски грађани“, прилично намножили. Има нас који кусих. Пуне оне фиоке код друга рица задужене да нас уредно и дугорочно евидентирају као незапослене. Добро је да смо бар ту на шиле место под сунцем, иначе нас нико не би био. Ипак, мало ме гризе савест што смо друштву на терету, што мора да запосли једног административца више да нас држи све на окупу, сортиране по стручни, годинама чекања на посао. Једном у три месеца дођеш, чекаш, ућеш... Ја сам тај и тај... потпис, датум... дођи за три месеца. Готово. С нама су завршили.

АКЦИЈЕ ПРИКУПЉАЊА КРВИ ТЕКУ**БЛИЗУ ПЛАНА**

У овогодишњим акцијама прикупљања крви у општини Обрновац, до сада је прикупљено око 1500 бона ове драгоцене течности, што је преко 80 одсто плана.

У акцијама су узеле учешће све организације удруженог рада општине, а по први пут након неколико година акција је занивела и у сеоским месним заједницама.

Немам никакве обавезе осим да једном у три месеца кажем друштву — постојим. Дивота. Кад се само сетим како ми је било пре него што сам стигла на евиденцију СИЗ-е за запошљавање. Ше снаест година сам провела са њеним гом од немила до недрага. Додуше, слушала сам предавања све самих учених глава, од учитеља до доктора наука. Ипак могли су да нам бар у паузи кажу и то да немо са тим нашим дипломама у живот улазити на мала врата. Ве роватно су мислили да немо то најбоље схватити кад нам буду давали до знања да смо „млати ли празну сламу док се наше дру

штво задуживало без нашег знања“. То је било изненадење за крај. И за почетак. А кад нешто боље размислим, то што не радим и није тако страшно. Ето, улазим у четврту деце нију, а никако да почнем да стајим. Још увек сам „она мала“, као „мали од палубе“. Понекад до бијем неки послни, и онда ме тапшу по рамену, а ја сам им тако захвална. Јер, ето нисам аутсајдер. Нисам грађанин другог реда, није ми ускраћено уставно право на рад.

Гледам како сваког септембра нове генерације хреље на упис тог и тог факултета, „погрешног“, „непотребног“, како данас чујем. Учиће и мислиће исто што и ја некад. Све док се не прикључе већ читавој војсци у фиокама би роја за незапослене. Само, нисам сигурана да немо се срести. Колико сам видела, нема тамо још много места. Кажем вам, пуне фиоке! Сигурно би дошло до гужве и нереда, а нема горег него кад се повампира мртва слова на папиру. Зато ћу се ја лепо повући на време. Не би било фино да заједно са својим сином одлазим на биро за незапослене по потпис. Мислим да је с моје стране поштено. Бићу захвална ако ме неко потпише по рамену због тога, пре него што својевољно одем у аутомобилу са резервне клупе. Јер, доста сам скупљала лопте. Млађи долазе. Ја дајем оставку!

Гордана Обрадовић

ЦРТИЦА**М**

Чекам гра-
мушкараца повла-
че утакмице, п-
за њих. Тог пон-
другог „мушни“

— Где си,
— Ево ме-
— Ту сам,
— Па как-
сао?

— Добро,
— Није ни-
— Још си
— А где б-
— Мајсто-
— Може,
— Да пог-
— Ма... Ни-
— Што б-
— Ах што
— Шта те-
— Како м-

Ишао свуд-
дизалицу да прос-
Постави ту диза-
ре. Кано не зна-
питам га. А он
марисизам. Мар-
он мајстор бити
У то нај-
разговора а ба-
залицу да поста-

Није
„Живе успоме-
новић из Дран-

Економско с-
на Дамњановић
много чему по-
зовом крају: ти-
дио, амбари и
обори свиња а
временије поље-
не, како и доли-
ћину и газди. У-
га дрворита ти-
техничке сачува-
то и за своје „
рну машину“ —
се све до педес-
је могла замис-
иба у Милути-
на и сада јој ве-
бовача RUSTON
— LINCOLN EN-
диче, а 1938. год-
је купио од Ср-
банске Владисла-
танице.

Израђена ос-
тешка близу 4
нијама одолова-
путин је редос-
ти, гледа као

ИЋ, О САВИ, РИБАРЕЊУ, О НОЋНОЈ ТИШИНИ
ШЕ ВОДА

аласи одлазе...

на јело у Ивановим бубњевима, данас... за годину дана један или један... Пре се Сава често изливала, плави до 4000 ha посавске равнице, а када се вода врати у корито, стапе по барама и забарцима грђанија риба... Рукама да је хваташ... Плац кућу је Иван од рибара купио. Много је то „златно доба“ обреновачких аласа... Данас, риба се чека, дани су, ноћима. Залуду 70 бубњева, 4 дече, струг од 200 удица... Ех, да

Колико је било оваквих трофеја

и тај прибор имао пре двадесет година, не би било ни рибице у Сави, додаје у шали. Мреже катнада су и празне. А и Сава је нешто угађаја. Испонцим су стари аласи схватали савсну воду и пили н'о из ресну, данас се у њој не можеш окupati. Више се и не излива, пасана је бедемима са свих страна. Па како онда риба да се мреси? Рибарско газдинство додуше врло редовно подмићивање, али „то је као да пљунеш у Саву“. Кажу аласи да има неких петнаест година како се шаран није мреси, а „ако не ухватиш шарана као

ди, али му напамет није пао да се враћа кући... Ваљао је најпре посао донрачити, а о хладноћи и болести мислити касније“. Памти Иван и лађара који му је показао како се праве ценкери — потапајући бубњеви, које је први користио међу обреновачким аласима...

Сава тихо „умре“, са њом одлазе и стари аласи, један по један. Долазе неки нови клинци, са штаповима и удицама... Иван се још не да. Више није важно хоће ли се риба продати... Важно је осетити ноћну тишину реке, њене мирисе.

Н. Павличевић

штво задуживало без нашег занаја“. То је било изненађење за крај. И за почетак.

А кад нешто боље размислим, то што не радим и није тако страшно. Ето, улазим у четврту деце љуби, а никако да почнем да стајим. Још увек сам „она мала“, као мали од палубе“. Понекад обијем неки послић, и онда ме тапшу по рамену, а ја сам им тако захвална. Јер, ето нисам аутсајдер. Нисам грађанин другог реда, није ми ускраћено уставно право на рад.

Гледам како сваког септембра нове генерације хрле на упис тог и тог факултета, „погрешног“, „непотребног“, како данас чујем. Учиће и мислиће исто што и ја некад. Све док се не приклуче већ читавој војсци у фиокама био је за незапослене. Само, нисам сигуран да ћемо се срести. Колико сам видела, нема тамо још много места. Кажем вам, пуне фиоке! Сигурно би дошло до гужве и перда, а нема горег него кад се повамире мртва слова на папиру. Зато ћу се ја лепо повући на време. Не би било фино да заједно са својим сином одлазим на биро за незапослене по потпис. Мислим да је с моје стране поштено. Бићу захвална ако ме неко потпише по рамену због тога, пре него што својевољно одем у аутсајдерски са резервне клупе. Јер, доста сам скупљала лопте. Млађи долазе. Ја дајем оставку!

Гордана Обрадовић

ПОСТОЈИМ

Немам никакве обавезе осим једном у три месеца кажем чуствују — постојим. Дивота. Кад се само сетим како ми је било пре него што сам стигао на евидицију СИЗ-е за запошљавање. Ше сајаја година сам провела са кљуном од немила до недрага. Додуше, слушала сам предавања све техничких учених глава, од учитеља до доктора наука. Ипак могли су

и нам бар у паузи кажу и то да смо са тим нашим дипломама у живот улазити на мала врата. Већ је било очевито су мислили да ћемо то најбоље схватити кад нам буду давали до знања да смо „млати“ и празну сламу док се наше други

ПЛАНА

Како пример добре активности у упућању добровољних давалаца у количини прикупљене први исклучују се РО „Драган Мариовић“ — ОУР „Машинац“. Стамбено комунално предузеће, Зеленгорин погон у овцима, ТЕ „Никола Тесла“ и „Прискра“ Барич. Посебно треба истаћи Образовне институции, који су у две акције окупили преко 200 младих добровољних давалаца.

Н. П.

ЦРТИЦА

Мајстори, мајстори

Ченам градски „Искрини“ аутобуси су већ ту. Пред вратима група мушкараца повлачи последње димове пре уласка, коментаришу јучерашње утакмице, псују. Слушам те коментаре сваког понедељника и не марим за њих. Тог понедељка панчићу ми привукоше двојица другара што један другог „мушки“ потапнаше по рамену.

— Где си, кући стара? — а други
— Ево мене. Где си ти?
— Ту сам, ту.
— Па како си брале. Одавно те нисам видео. Као породица, посао?
— Добро, добро. Не могу да се покажам. А ти и твоји?
— Није ни код мене лоше, није.
— Још си у „Транспорту“?
— А где би био?!
— Мајстор твог налибра може да нађе и нешто боље.
— Може, не можем, али...
— Да погледам ја нешто код мене?
— Ма... Не бих ја...
— Што брате?
— Ах што, што? Требају ме обавом.
— Шта те бре брига. Мисли мало на себе.
— Како могу. Ево јуче ми послаше једног ученика из III Усмерене. Ишао свуда редом па дошао и у Транспорт. Пранса. Постављао сам дизалицу да променим гуму. Кажем му: „Мали, ајде. Сад је на тебе ред. Постави ту дизалицу тамо и подигни. „А он ће мени: „Не знам мајсторе. Као не знаш а хоћеш да будеш мајстор. Шта си учио у школи — питам га. А он мени: Учио сам марксизам.“ — Хеј брајко мој, учио он марксизам. Марксизам зна, а да постави дизалицу не зна. Па накав ће он мајстор бити?

У то најиђе мој „градски“. Немадох прилике да чујем даљи тон разговора, а баш ме занимало да ли је за мајстора добро да зна и дизалицу да постави.

М. Митровић

У РЕЧИ И СЛИЦИ

Није време за растанак

„Живе успомене“ М. Дамњановић из Дражевца

Економско двориште Милутина Дамњановића из Дражевца по многом чему подсећа на друга у овом крају: типично пољопривредно дно, амбари препуни кукуруза, обори свиња у дворишту најса временије пољопривредне машине, како и доликује добром домаћину и газди. У једном кутку своје двориште тик уз последњу реч технике сачувао је Милутин месец и за своје „мезимче“ стару парну машину — парњачу, без које се све до педесет и пете-шесте није могла замислiti ниједна вриједност. Ишао је прилигда да је добро уновчи. Чуо неки Немац за Милутинову парњачу, пудио 50.000 шилинга, и више ако треба, али заједно. Није још време да се од ње растајем, додаје... Још увек за третери стајчево срце, када је каткада заложи, па се чак у Врањину чује кад запиши...

Н. Павличевић

Први млечни ресторан

Обреновчани су недавно добили први млечни ресторан. Отворила га је основа угоститељско хотелска организација „Обреновац“, адаптираши део ресторана „Рибица“. Ресторан се налази у улици Мила Манића у непосредној близини образовног центра „Буда Давидовић“. Нако у близини нема никаквих киоска са сендвичима, кифлама и другим прехрамбеним артиклима (наравно не ради самоуслуге „Дунав“) чини нам се да је отварање млечног ресторана прави потез обреновачких угоститеља.

М. М.

RUSTON PROCTOR, and koLtd — 1910. godina

ИНВЕСТИЦИЈЕ У ТОКУ

СПОРА ГРАДЊА

У укупним инвестиционим улагачким средствима. Највећа улагања године завршиће се 90 посто објекта

До половине године на подручју општине у изградњи је било 198 објеката укупне предрачунске вредности 297.842.154 хиљада динара. Од тога 95,5 одсто објекта или 99,5 одсто средстава односи се на привредне инвестиције што показује да је економска структура пријављених инвестиција повољна.

У оквиру привредних инвестиција преовлађују објекти намењени индустријској производњи јер су у укупној предрачунској вредности заступљени са преко 90 одсто. Успите посматрано највећи део средстава под привредних инвестиција улаже се у опрему, око 60 одсто, а опрема је углавном из увоза. Све то и није лоше, али брине податак да у укупним инвестицијама само 8 одсто чине сопствена средства, а чак 74 одсто кредити. Интересантан је и податак да поједине инвестиције датирају још од 1975 године (шта се то гради 13 година) па се зато може поставити питање оправданости неких од њих.

Не располажемо подацима о преносачењима рокова изградње, али

Поздр

Волећу прво земљу своју...

У само предвечерје Празнина, и ове године, прваци обреновачких основних школа, уз пионирски завет примају црвене пионирске мараме и напе са звездом петонраком и тако постају чланови најлепше и најмлађе организације — пионирске.

Тим поводом, прваци основних школа „Посавски партизани“ и „Ј. Ј. Змај“ данас су гости својих „великих другара“ — војника и старешина Гарнизона „Бора Марковић“. Око 500 ученика обе школе са поносом ће посетити пионирске мараме и напе уз свој први — пионирски завет: „...да ће волети прво земљу своју и њене братске народе све... и „следити идеје за које се борио Тито“...

Сусрет са борцима и војницима

Ученици ОШ „Јован Поповић“ свечаност пријема првака у пионирску организацију организују, данас, у просторијама школе. Свечаном збору пионирског одреда присуствоваће и

ИНВЕСТИЦИЈЕ У ТОКУ

СПОРА ГРАДЊА — ВЕЛИКА

У укупним инвестиционим улагањима — само осам одсто сопствених средстава. Највећа улагања у опрему. До краја године завршиће се 90 посто објекта.

Служба ДН у својој информацији о инвестицијама у току тврди да се првобитна предрачунска вредност посјонву прекорачења повећала за целих 292 одсто. Основни разлози ових прекорачења су висока инфлација, курсне разлике али и нереално утврђивање предрачунске вредности при

До краја ове године 90 одсто објеката би требало да буде завршено (у првој половини године завршено је 20) али кад су средства у питању то је само 55 одсто предрачунске вредности. Степен довршености инвестиција у привреди, мерен односом укупних улагања према предрачунској вредности, је 61,2 одсто.

М. Митровић

ИЗГРАДЊОМ ХИДРОМЕЛИОРАЦИОНОГ СИСТЕМА

БАРИЧ ЗАШТИЋЕН ОД ВОДА

Делегати Већа удруженог рада и Већа месних заједница, донели су Одлуку о закључивању Самоуправног споразума о изградњи Хидромелиорационог система „Барич — Мисловачки”.

Изградњом овог Система обезбедиће се потпuna заштита пољопривредног земљишта и насеља на подручју Барича и Мицлођина, како од отпадних индустријских вода, тако и од присутних спољних и унутрашњих вода.

Овај Систем подразумева и регулацију Баричке реке, која је, често у кишним периодима, наносила велике наводње мештанима Бариче.

viii

Све наше фасаде

Кућа Саве Мићића, предратног индустријалца из Обреновца налази се у улици Маршала Тита. Кућа је грађена четрдесетих година, пред сам II светски рат. Садашњи власник јој је вратио пређашњи изглед. Сложићете се — успешно и лепо. На жалост, ово су оскудни подаци те се обраћамо читаоцима са молбом да, уколико нешто више знају о власницима старих, архитектонски вредних кућа да нам се јаве писмом или на телефон: 871-361.

Поздрав Республики

Волею право землю свой

У само предвечерје Празника, и ове године, прваци обреновачких основних школа, уз пионирски завет примају црвене пионирске мараме и капе са звездом петонраком и тако постају чланови најлепше и најмлађе организације — пионирске.

припадници омладинске организације, Савеза бораца и Гарнизона. Пионирске мараме и капе примиће 159

**С поносом примају
шпанац марама**

Око 100 првака ОШ „Душан Поповић“ у Грабовцу, из Матичне школе и истурених одељења, примиће данас црвене пионирске мараме. Старији другари, припремили су за нове — најмлађе чланове пионирске организације Школе свечану приредбу и

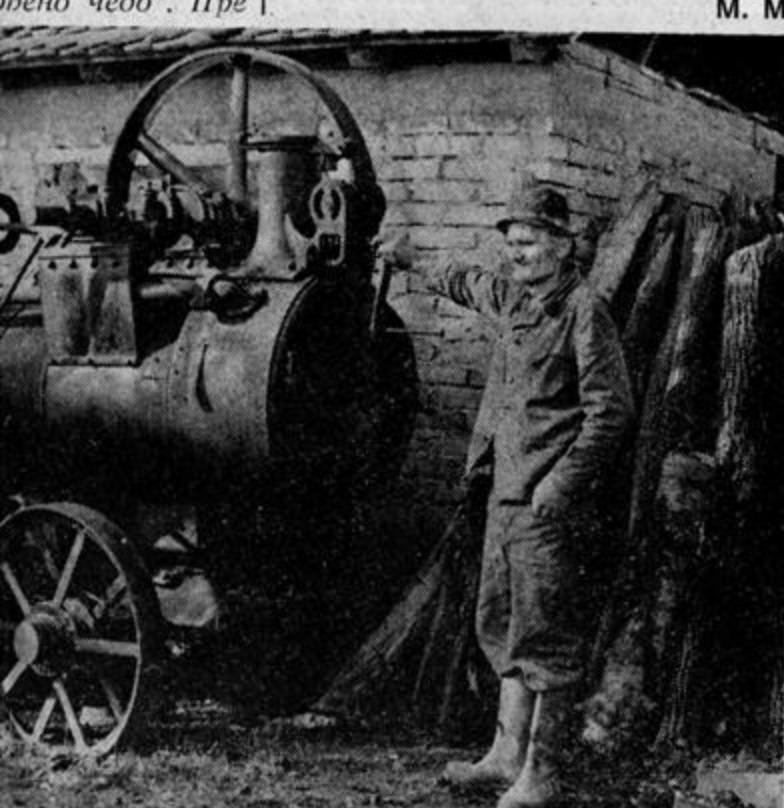
Програм у сарадњи са обдаништем

Свечана приредба посвећена Да-
ну републике и пријему првака у пи-
онирску организацију одржаће се
данас и у ОШ у Баричу. У програму
ће сем ученика Школе учествовати
и „клинци“ из обданишта. Пионирске
мараме добиће 100-тинак првака, а
у одељењима у Моштаници и Мисло-
ђину (која сама организује свечано-

三

Сусрет младих
у Забројиу

У суботу, 26. новембра у 18 часова у Забрежју одржаће се сусрет младих из Ратара, Скеле, Дудова, Кртинске, Дрена, гарнизона „Бора Марковић“ и наравно домаћина. (Очекује се још учешће девојака и младића из Барича и Стублина). Кроз песму, игру и музину младићи ће дати свој допринос обележавању Дана Револуције.

TON, PROCTOR, and JONES 4343

НАШ ФИЛМСКИ ФЕЉТОН

ПИШЕ: Павле Николић

ОБРЕНОВАЧКЕ ПОКРЕТНЕ СЛИКЕ

Елем дође Софија у луксузном аутомобилу. А тамо, тик уз Аласку колибу паркирана приносица нова новцата, а унутра ко у најлепшем стани: и фотеља, и фрижидери, и стоне лампице и ернондиши. Све цанум-пакум.

Протрао шофер на другу страну и отворио Софији врате. МИЛЕ ГЕДОРА са све котлићем вреле чорбе стао, па ни манац из кола изронила дугачка Софијина нога. Миле гледа час у диву, час у котлић из нога се пушти чорба а у глави му зазвонило звонце из старог биоскопа и пред очима му „Ђоћара“. Чини му се да чује глас ДИШЕ „БУРГЦИЈЕ“ (Диша Ристић, власник ненадашњег биоскопа „Берза“) најчешће: „Томо, сине, пуштај“, чини му се (ах, шта се све човеку у животу не чини, а после испадне другог!) да чује наполитанске песме, и у том магновењу дошло му да баци онај котлић и ону Богољубову рибу, па да пружи своју руку Софији, своју руку што мирише на рибу, лимун, пиво, да јој помогне да и том другом дугачком ногом закорачи у Забран. Намигује на Тамбураше, на Ацу, Проку, Абију, Драгана и Радета да ударе у струне и да запевају „Над би ове руже мале“.

Софija најзад закорачи на светло дана сирена иза тамних начара и Миле се наклони она ко неко уме, лепо и кратко, и затече себе неко изговара — „Бонђорно“. Зна он да Доменико Модуњо има танку једну песму и чини му се да је управо сад место да понаше своје знање ита-

лијанско. А то „Бонђорно“ процедио кроз зубе као да се стиди што га глумица затиче заузетих руку око неког котлића и неке рибе.

Отишла Софија са свитом на долму, па доле на обалу, па десно до кубина да извиђа терен. Вратила се после у своју приколицу на шминкање. Миле поручи да му из нњинаре експресно донесе „Италијански у сто ленција“, па да између послуживања ступи у контакт са глумицом. Ал, хоћеш! Чувају је над улази, чувају је над излази. А врата јој отварају у рукачицама — због бантерија и вируса.

И тако Софија Лорен била у Забрану, а Миле туриљу чорбу ни да онуси. Једе све из тетрапана и целофана. Отишла је као што је и дошла — сркнева иза ѡозлуна и уморна. Миле осао сам сред забранске зелене оазе са ајнером у руци, па мало клима главом, мало хукће. Жао му, нешто му се увукло у душу, а не зна шта. Тамбураши опет свирају ствари, Богољуб аласи, али свет није као пре. Ни лето није као што је било. А Софија отперала у Њујорк (Панчево) и из целофана грицка шлагете.

Само „Дуд“

После свих могућих и немогућих филмских и телевизијских пропрчавања у зиму 1987. улогорила се екипа серије „У сазвежђу белог дуда“ у нашу варош. Да није било писца серије Драгана

Алексића који нас је протежирао, ко зна да ли бисмо имали шансу да будемо гостољубиви домаћини.

Серија се снимала у сваком соначету, на сваком ћошку и на свим осталим местима. Најдуже код Јове Кнежевића у Рватима. Ту, у Јовином дворишту, било је и најтеше. Јовини унучићи, по готово мали Томислав, утравали су у сцену јурећи своје мачке и петлиће што је редитеља Банета Радовића доводило до усијања. Лепи су ту и прасици поједени. У сцени ручавања два ко мада и једно пластично. Свидело се, ваљда, статистима да се снимају па појели два прасета не хајући много за уметност. Тако код оног пластичног су се приземили.

У серији игра обреновачка младеж и то је једини права вајда коју смо уловили од браће Лимијер до данас. Да ли ће Растио Шејић и Милан Јоновић једног лепог дана бити прави глумци — остаје да се види. Да ћемо их за неколико месеци видети на екрану више је него сигурно. То је оно најважније. Уз Растиа и Милана видећемо у седам епизода како наша варош стварно изгледа. Ваљда нећемо бити љути на те левизију.

ТВ караван је после Петровдана отишао у свој престонички бивак. На тај пут није пошла Фишерова кућица на точковима у којој је екипи готовио гурманљуне и чорбе. Остао је сам сред Ваљаришта некако напуштен и тужан.

Сећате се свакако Чаплиног филма „Циркус“. У том филму Чаплин остаје сам док караван одлази на ново/одредиште, односећи са собом сан о лепшем животу и боље уређеном свету. Остављена приколица као да подсећа на среће оне дане који су били другачији од обичних. Из савга остао је сан. Али, нека се само снима. Шта бисмо без сна?

(Наставак за неколико година, док се нешто ново сними).

ШКОЛА ОБШТЕСТВА ПАЛЕШКОГ (1824. — 1904.)

ПИШЕ: ЗОРИЦА ПЕТРОВИЋ

За више знања — „на приват“

1863. је отворена засебна четврт ропрзредна школа, а музика је осмала тројропрзредна све до 1869. Мушика школа је и даље остала у обласном згради код цркве, а доцније око 1870. је премештена у стару судницу, која је била на улазу у варош од Београда. Женска школа, нова оделена, смештена су приватно. Тако око 1888. општина је дошла до своје сталне школске зграде на тај начин што је купила кафанду „Венецију“. Интересантно је да је при овој куповини посредовао Лаза Комарчић, доцнији књижевник, који је у то време живео у Обреновцу.

Због ратовања са Турцима школа није радила од 1875. до полошће 1877.

1882. школску општину су сачињавали Обреновац, Забрежје, Бело Поље и Рвати. Забрежје је 1877. добило школу, те је образованаша школска општина. У овом периоду школа је знатно унапредена.

ЉУДИ ПО КОЈИМА СУ УЛИЦЕ ДОБИЛЕ ИМЕ

ВУКОСАВЉЕВИЋ
МОМЧИЛО

(II месна заједница од југоПетровове пумпе до н. бр. 104 према Ваљеву)

Подофицир — авијатичар, ваздухопловни наредник БЈВ. Рођен у Грабовцу 1917. године. Члан Комунистичке партије Југославије од 1941. године, један од првих чланова партијске организације у Грабовцу. Командир чете у Посавском НОПО и београдском батаљону Прве пролетерске бригаде. Погинуо несрћним случајем августа 1942. године код места Ковачи, на Дувачком пољу.

Н. П.

ЗА 1989. ГОДИНУ
ПРЕТПЛАТА ИЗНОСИ
18.000 ДИНАРА

ПУТОВАЊЕ У ПРОШЛОСТ

ПОСАВЦИ НЕ ЖЕЛЕ ДА СЕ „КАЛЕМЕ“

Србија је била једна од првих држава у Европи, а монда и прва, која је увела заштитно налемење (пелцовање) против великих богиња. Обавезно налемење по Ценеру, заведено је 1839. године када су изашла „Правила за налемење богиња“, и од те године па надаље, налемење је вршено сваке године у свим општинама у Србији. За то су били задунени окружни физикуси (лекари), који су поред редовне плате добијали и додатак „за сваку налемењу главу“. Због тога су се они вероватно и трудили да тај посао савесно и до ираја обаве. Али сељаци из незнја, страха и необавештености, често су избегавали да децу додељу на налемење.

О томе обавештава окружни физикус округа Ваљевског, доктор Франц Тесаи у свом „Санитарном известију“, од 28. јануара 1861. године. „Осим тога Посавци лани слабо децу на налемењу водили, да је тамо например у селу Стублинома, Снели, Трстеници много деце, у Стублинома сва из 80 нуђа од 160 пореских глава, неналемењено остало, који број се лако до 150 или 200 урачунати може.“

Он даље моли окружну власт, да предузме мере из своје надлежности, неко би се становништво „на налемењу одазвало“, а све у интересу народног здравља.

Припрема и пише: Новица Јовановић

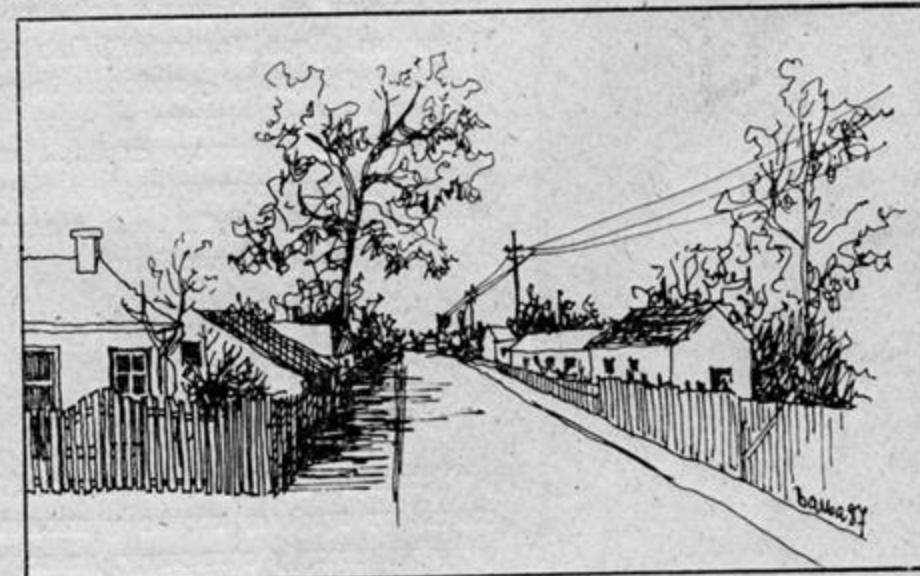
У овом периоду у школи је негован ручни рад, картонажа, племтарство и столарство. Осим ручног рада неговано је хорско певање. Хор су чинили ћаци грађани ске и основне школе. Бачки хор је приредио концерт 12. маја 1900. у Полопривредном парку у корист путовања и на њему су дошли 89,20 динара.

О стогодишњици устанка (1904) изведена је прослава и на тај начин су ћаци обреновачке, забрежке и звечанске школе уз припомоћ грађана подигли споменик на

артеском бунару, обреновачког кућнице. Приликом откривања споменика 27. јуна приређена је свечаност по нарочитом програму (не сме и декламације са говором), а затим је одржано народно весеље.

Из историје обреновачке осмог школе у школској архиви је записан још један важан догађај: 12. маја 1904. посетио је школу Његово Величанство Краљ Петар, приликом свог путовања и проласка кроз Обреновац.

(НРАЈ)

Мотив старог Обреновца: цртеж Вања Црнобрња

МАЛИ ОГЛАСИ

ФОТО „О ЉА“

ОЛИВЕРА ХРИСТИЋ
Војводе Мишића 211

- Експрес и јевтина израда
- ЦРНО БЕЛЕ ФОТОГРАФИЈЕ
ЗА СВА ДОКУМЕНТА

ПОСЕТИТЕ КАФЕ „ЕХ“

Тешко нас је заобићи јер смо на Вашој страни
НАШЕ УСЛУГЕ — ЗА ВАШЕ
ДОБРО РАСПОЛОЖЕЊЕ

ФОТО-СТУДИО „ЕКСПРЕС“

Лазић Миодраг,
ул. Маршала Тита 111

- Брза и квалитетна израда
- Колор фотографија
- вернија од живота — за
цео живот

ПОСЕТИТЕ БИФЕ „ШАНСА“

- Маршала Тита 138
- Првокласни специјалитети
уз музину
- ШАНСА НОЈА СЕ НЕ
ПРОПУШТА

ФОТО „НЕМАЊА“

БАБИЋ НЕМАЊА
М. Тита 76 (тел. 873-285)

- Брза и квалитетна услуга
СВИХ ВРСТА
ФОТОГРАФИЈА

ПОСЕТИТЕ

БИФЕ „СУНЦЕ“

ЈОВЕТИЋ РАТНО
Војводе Мишића 43

- Роштиљ
- Пиће
- СВАКО ВЕЧЕ И УЗ
МУЗИКУ „НА УВО“

ПОСЛАСТИЧАРНИЦА

„ЦЕНТАР“

ПЕТРОВИЋ ВЕРА

Маршала Тита 138

- Велики избор
- Изванредан квалитет
- ДОЂИТЕ У СВАКО ДОБА

ЧАСОВНИЧАРСНА

РАДЊА

СТЕФАНОВИЋ ДУШАН

Маршала Тита 92

- Све врсте поправки
- БРЗО, ГАРАНТОВАНО И
ЈЕФТИНО

АУТОЕЛЕКТРИЧАР

Росић Слободан — Фафи
Поправка свих врста
автоинсталација

- БРЗО, КВАЛИТЕТНО И
СИГУРНО ЗА ВАШ
СРЕЋАН ПУТ

ПОСЕТИТЕ БУТИК ЗА ДЕЦУ

„ЋИЋИ“
МИРЈАНА ВУКОВИЋ
Маршала Тита 162

- Модни кројеви
- Савремени дезени
- ЗА ВАШЕ ДЕТЕ —
ОД ГЛАВЕ ДО ПЕТЕ
- Практично и по
приступачним ценама

ОПТИЧАР „ВАЛЕНТИНА“

ВАЛЕНТИНА ПЛАНАЛОВИЋ
М. Јовановића 13
(тел. 872-614)

- Велики избор
- Изванредан квалитет
- БРЗА УСЛУГА

БУТИК „ЛАВ“

МИЛЕ БОГДАНОВИЋ
Маршала Тита 56

ГАРАНТУЈЕМО СВЕТСКИ
ИЗГЛЕД
и врхунске дезене

Заједничка занатска радња за
хемиско чишћење и бојење

„ХИГИЈЕНА“

ЂУРИЋ Душане и Љубомира
Маршала Тита 86

НУДИМО ВАМ КОМПЛЕТНЕ
УСЛУГЕ

- Хемиско чишћење свих вр-
ста одеће
- Кување и бељење свих вр-
ста тексаса и одеће
- Бојење свих врста платна и
одеће од природних сиро-
вина — вуна — памук —
свила и слично

УСЛУГА БРЗА — СТРУЧНА И
КВАЛИТЕТНА ЦЕНЕ СОЛИДНЕ
РОНОВИ ИСПОРУКЕ ПО
ДОГОВОРУ

МОДНА ОБУЋА

АНИЧИЋ БОЖАНА
Маршала Тита 44

- Најновији модели
- Врхунски, квалитет
- Све врсте поправке
ПРИСТУПАЧНЕ ЦЕНЕ

ДОБРО ДОШЛИ РАДО ПРИМЉЕНИ ХВАЛА НА ПОСЕТИ

ОБУЋАР ЦАНЕ
„ЗЛАТНИ ЧЕНИЋ“
Маршала Тита 29

ВИДЕО „МАЈА“

Војводе Мишића 211

- ВЕЛИКИ ИЗБОР ВИДЕО
КАСЕТА
- са најновијим филмским
остварењима

ТАШНЕР

ЉУБА ЈЕЛИЋ
Маршала Тита 29

- Стручна и квалитетна
израда
- и поправка свих врста
коничне галантерије

ПАПУЦИСКА РАДЊА

ЈОВИЋ ВЛАСТА

Маршала Тита 59

- Обућа без које се не може
- ПРАКТИЧНА, ПРИКЛАДНА
И ЈЕФТИНА

НАФЕ „КОРЗО“

Видан Јовановић, Маршала Ти-
та 94

осећајте се пријатно уз добру
услугу и богат видео програм

НАД ПОЖЕЛИТЕ ДА ПОБЕГНЕТЕ ОД СВЕГА, СВРАТИТЕ У

Кафе „Клуб 7“

Ако вам треба испусни вен-
тил од свакодневице, свратите
опет у кафић „Клуб 7“. Чена
вас музика само за ваше рас-
положење, тост, лепиња са на
јманом и шунном и пиће само
за вас и ваше друштво.

КАФЕ „КЛУБ 7“ РАДИ СЕ-
ДАМ ДАНА У НЕДЕЉИ У УЛ-
ИЦИ ВОЈВОДЕ МИШИЋА 193.

НОВООТВОРЕНИ СЕРВИС „ЕЛЕКТРОЛУХ“

Видановић Миленко

Ул. Војводе Мишића бр. 261
Врши поправку електричних ну-
ћних апаратова

- беле технине —
пријаве кварова од 08—
- 10 час. и од 16 — 18
часова
- кварове по пријави оти-
њам и у вашем стану

ФРИЗЕРСКИ САЛОН ЗА ЖЕНЕ

Матић Гордана

АКО ВАМ ЈЕ СТАЛО ДО ЛЕ-
ПОГ ИЗГЛЕДА ПОСЕТИТЕ
НАШ САЛОН У УЛИЦИ МА-
ШАЛА ТИТА бр. 29

У СВАКО ДОБА

СВЕЖЕ КОРЕ И КОРНЕТЕ

ЗАРНОВСКИ ЂИРО

Војводе Мишића 164

продаја

ПРОДАЈЕМ ТА ПЕЋ АЕГ 6 kw.
Телефон 872-377, Јагода Миши-
ћовић, Војводе Мишића 64

ДОЧЕК НОВЕ 1989.

У ДОМУ КУЛТУРЕ И НА БАЗЕНИМА

— Одлична музика — Богат
мени.

— Новогодишње ноћне
купале.

— Низ изненађења.

— Резервације на тел. 871-361

DKS TOURS

ЗИМА 88/89.

ПЛАНИНЕ

Места: Блед, Бохињ, Јахори-
на, Игман, Бјелашница, Калино-
вник, Пале, Дивчибаре, Злати-
бор, Попова Шапка.

Термини: децембар, јануар, фе-
буар и март.

Цене: од 190.000. у децембру
до 93.000 у марту. Аранжмани
су 7 дана на бази пуног пан-
сиона и полупансиона.

ПОЉСКА

Места: Закопане, Бијелско Би-
ла и Шћирк.

Термини: јануар

Цене: од 390.000 до 500.000.—
дин. на бази 7 пуних пансиона
са превозом.

ДАЊЕ

Места: Аранђеловац, Бугутова
чка бања, Матарушка бања, Ни-
шка бања, Пролом бања, Соно-
бања, Врњачка бања, Врдник,
Звончка бања.

Термини: децембар, јануар, фе-
буар, март.

Цене: од 180.000.— у децемб-
ру до 320.000.— у марту. Ара-
нжмани су 7 дана на бази пу-
ног пансиона.

АРАНЖМАНИ ЗИМОВАЊА ЗА ОМЛАДИНУ

Места: Слеме, Језерско, Иван
град (Лонче), Плавско језеро,
Ронаје, Колашин.

Термини: 14. и 21. јануар.

Цене: од 279.000 — 465.000.—
дин. Цене су са превозом и
садре 7 пуних пансиона са
додатном вечером.

МОРЕ

Места: Пиран, Порторож, Ум-
аг, Пореч Врсар, Ровинј, Пула,
Опатија, Ловран, Црнвеница,
Трогир, Стари Град, Неум, Ду-
бровник, Нотор, Херцег Нови,
Игало.

Термини:

— Децембар, јануар, фебруар
и март.

— Аранжмани су на бази пу-
ног пансиона и полупансио-
на у трајању од 7 дана.

Цене: Од 160.000! — динар, у де-
цембру до 340.000. — динара у
марту.

ЗА СВЕ АРАНЖМАНЕ

— посебне погодности за гру-
пе, власнике текућих рачу-
на и омладину

— за све информације обрати-
те се лично у Дому култу-
ре или на телефон 873-072.
ако се одлучите да путује-
те авionom, уштедићете ва-
ше драгоценог време.

— Само нас позвовите на
873

**Делегати СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ
са друштвено — политичким организацијама и СИЗ-овима**

Ч
Е
С
Т
И
Т
А
Ј
У

радним људима и грађанима

29. новембар - ДАН РЕПУБЛИКЕ

**ДРАГАН
МАРКОВИЋ**

Радним
људима
и грађанима
ОБРЕНОВЦА
честитамо

**Празник
Републике**

Пословница
ОБРЕНОВАЦ

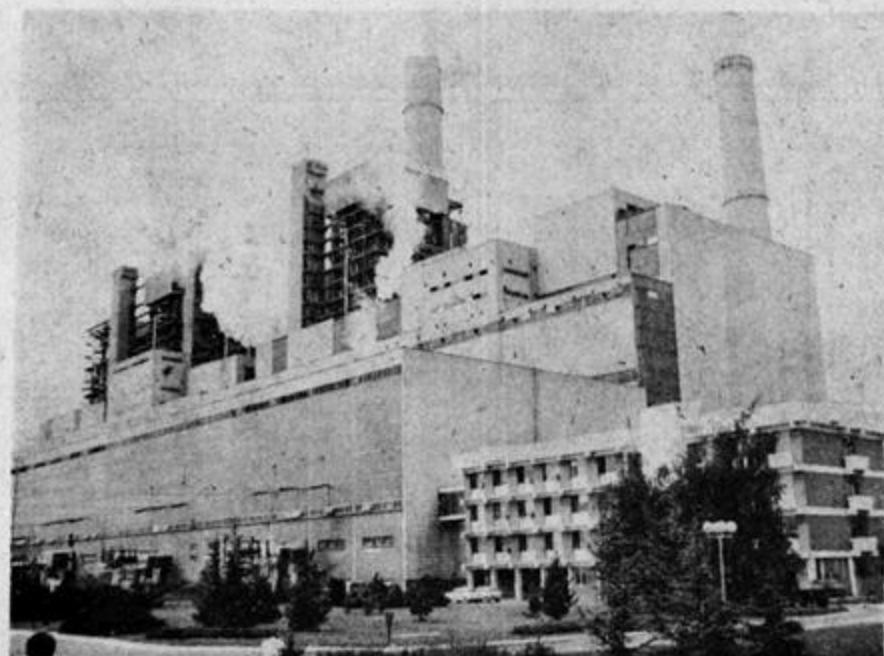
Нашим потрошачима,
радним људима и
грађанима општине
ОБРЕНОВАЦ

**Честитке
поводом
Дана Републике**

ГРАЂАНИМА И
РАДНИМ ЉУДИМА
ОПШТИНЕ
ОБРЕНОВАЦ

ЧЕСТИТАМО

29. НОВЕМБАР
ДАН РЕПУБЛИКЕ

Увек са Вама
уз честитке
поводом

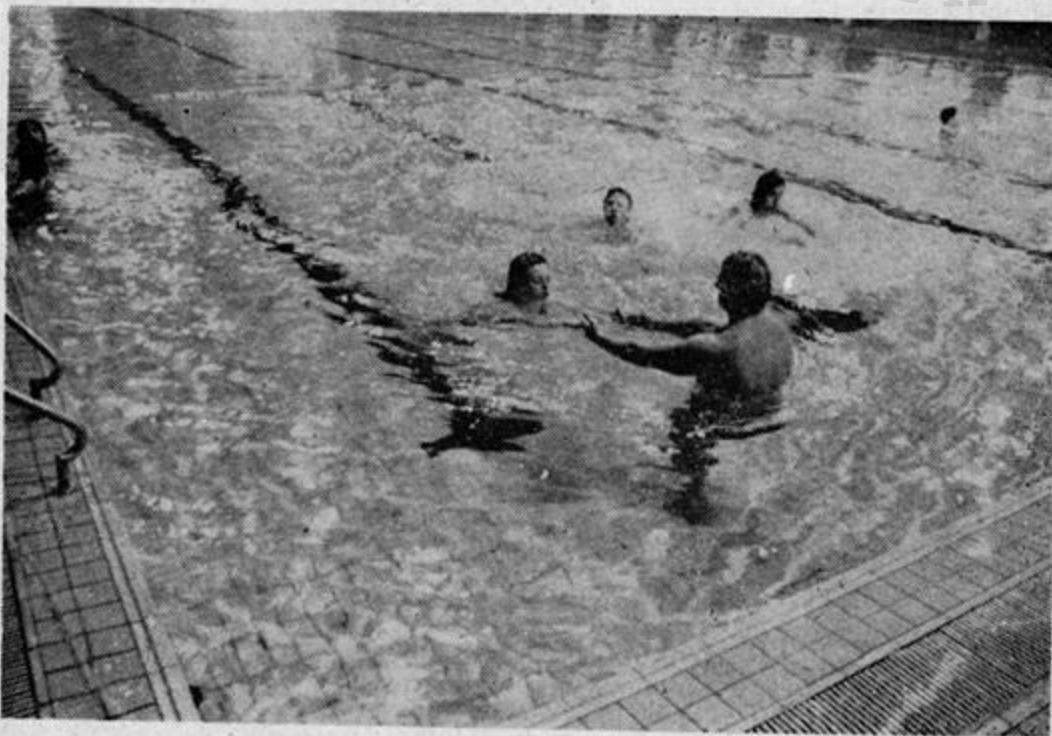
Ијарјс
РКВ

ООУР „Биопротеин”-Обреновац

ДАНА РЕПУБЛИКЕ

ЧЕСТИТА
ДАН РЕПУБЛИКЕ

СВОЈИМ ГОСТИМА И
КОРИСНИЦИМА,
РАДНИМ ЉУДИМА
И ГРАЂАНИМА

РО „БОРА МАРКОВИЋ“

ОБРЕНОВАЦ

РАДНИМ ЉУДИМА И
ГРАЂАНИМА
ОПШТИНЕ
ОБРЕНОВАЦ

ЧЕСТИТАМО

Дан Републике
29. новембар

ОМЛАДИНСКА ЗАДРУГА »ОБРЕНОВАЦ«

ЧЕСТИТА

Свим члановима, радним колективима и грађанима

ДАН РЕПУБЛИКЕ

Lasta

ОБРЕНОВАЦ

НАШИМ ПУТНИЦИМА
РАДНИМ ЉУДИМА
И ГРАЂАНИМА
ОБРЕНОВЦА
честитамо

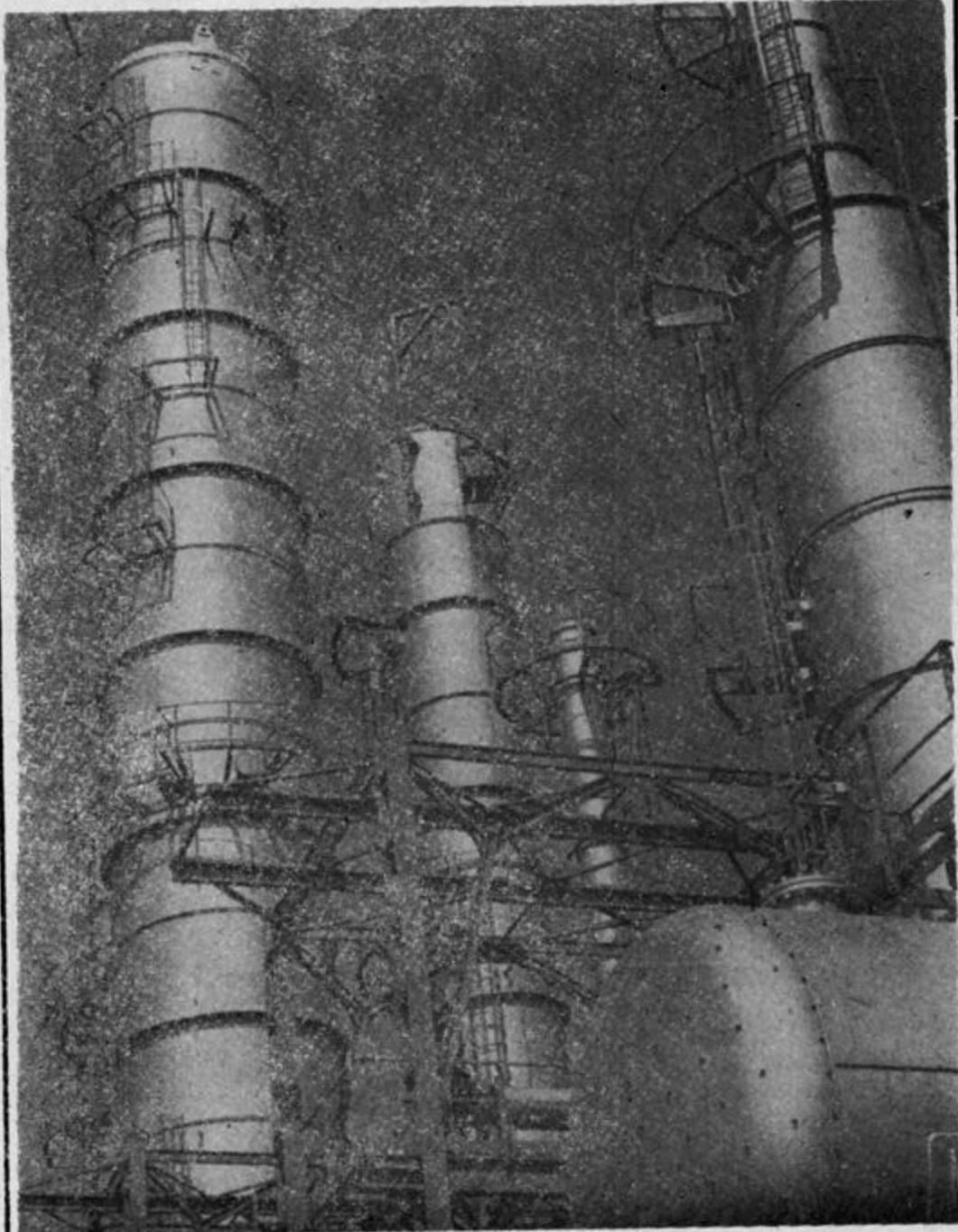
ДАН РЕПУБЛИКЕ

SOKO Ђиша Јокића

Честитамо радним људима
и грађанима општине

29. НОВЕМБАР
ДАН РЕПУБЛИКЕ

Грађанима и
радним људима
наше општине
честитамо

RO za komunalnu
privredu
OBRENOVAC

ДАН РЕПУБЛИКЕ
29. НОВЕМБАР

и подсећамо на
наших 39
година рада

НАША ШКОЛА
ОБРЕНОВАЦ

Ученицима и
наставницима
радним
људима и
грађанима
честитамо

**Дан Републике
29. новембар**

